

І. КАСАТОНОВ ОБІЩАЄ „СПІВПРАЦЮВАТИ” З Б. КОЖІНИМ

Севастопіль. — Під час пресової конференції, коли в більшості обговорювалися проблеми Чорноморської флотії і заповідних переговорів між представниками Росії і України, адмірал Ігор Касатонов несподівано виступив із заявою, що він буде співпрацювати з адміралом Борисом Кожиним, якого Президент України Л. Кравчук призначив головнокомандувачем української частини Чорноморської флотії. Касатонов заявив присутнім представникам урядів і кореспондентам, що він дасть Кожину всесторонню підтримку та пораду у випадку потреби й взаємної співпраці.

Як відомо, згідно із затримкою указів президентів Л. Кравчука і Бориса Єльцина та заповідною розмовою між делегаціями обох країн, з порятку дня знято справу піднесення Святоандріївських російських прапорів на кораблях Чорноморської флотії, що могло викликати непорозуміння між урядами, а навіть сутички між моряками. Згідно з різними повідомленнями з Києва, Севастополя і Москви, більшість дві третини офіцерів і моряків Чорноморської флотії стаціонарної в Миколаївській області, приєднали на вірність українському народові.

Обидві сторони договорилися також про перевірку головного командування Чорноморської флотії і припинено справу звільнення з військової

служби тих офіцерів і моряків, які присягнули Україні. Цією практикою зокрема займався дуже старанно І. Касатонов.

У висліді заповідних переговорів у справі флотії, моряків можуть звільнити від вмішування у політику, хоч це буде найтрудніше річчю з огляду на неоправдану поведінку російських політиків-шовіністів типу Анатолія Собчака, який картан в З'їзді народних депутатів уряд президента Б. Єльцина за те, що він не боронить інтересів Росії у відношенні до Криму і Чорноморської флотії. Під час ексклюзивного інтерв'ю, яке Собчак дав кореспондентів пресового агенства „Інтерфакс”, говориться про те, що президент Росії Б. Єльцин повинен поставити в парламенті пропозицію на ліквідацію акту передачі Криму Україні в 1954 році і проголосити Крим „свобідною територією”. „Крим, — на думку Собчака, — ніколи не був українським і тому Україна не має ніяких правових і моральних основ претендувати на півострів”. Посадник Санкт-Петербурга висловився за підпорядкування всієї Чорноморської флотії під російську юрисдикцію і підкреслив, що „Президент України не має ніякого права претендувати на розподіл”. Собчак мріє також про повернення до Росії „кожних губерній” Росії, які стались режимом були прилучені до Казахстану.

До Бостону приїхав український бігун

Бостон (Л. Діак). — Володимир Кривий, український спортсмен з Херсону, приїхав до ЗСА, щоб взяти участь у бостонському марафоні, який відбувається у понеділок, 20-го квітня. Йому 41 рік, бігом займається від 1968 року, коли відбував військовою службу і вперше виступив на американській Спартакіаді. У 1974 році пробіг свій перший марафон в Ужгороді на щорічному чемпіонаті і виконав норму кандидата в майстри спорту.

Скориставшись з політичних змін в Україні, які також викликали зміни в спортовому житті, В. Кривий у 1991 році приїхав на

бостонський марафон і у віковій групі „Естерс” (40—49) здобув четверте місце з результатом 2 год. 26 хв. 13 сек. У цій групі бігло понад 4,000 марафонців.

Такий добрий вислід заохотив В. Кривого до участі і в наступних перегонах. 30-го березня він знову приїхав до Бостону. Парох української автокефальної православної церкви св. Андрія Первозванного о. Андрій Партикевич запросив його відвідати церковну громаду, яка охоче полегшує: В. Кривому його перебування в ЗСА. Мешкає спортсмен в родині Володимира і Лариси Діаків. У змаганнях репрезентує Україну.

Маленька „Міс Нью Джерзі”

В неділю, березня 29-го, відбулася церемонія вибору „Маленької Міс Нью Джерзі” у Марріотт готелі Сомерсет, Н. Дж. Фіналісткою в цьому виборі вийшла п'ятилітня Діанна Лорен Кілмер, яку обрано на „Маленьку Міс Нью Джерзі” 1992 року. Діанна є донькою Лері та Діани Кілмерів і внучкою Василя Гумена з Томас Ривер, Н. Дж.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ВІДБУВ НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Тут в суботу, 4-го квітня, в Головний Канцелярії УНСО, відбулися звичайні наради Головного Екзективного Комітету, на яких в основному зроблено підсумки з діяльності у всіх ділянках в 1991 році.

Наради відкрили і ними провадила головний представник Уляна Дячук. Крім неї в нарадах взяли участь: заступник головного представника д-р Нестор Олесницький, головний директор для Канади м-р Іван Геврик, головний секретар Володимир Сохан і головний касир Олександр Благітка. Заступники головного представника Глорія Пашен опрацювали свою присутність. Головну Контрольну Комісію репрезентував Степан Гавриш.

Серію звітувань, за традицією, започаткував О. Благітка.

Звіт головного касира

За 12 місяців 1991 року майно УНСО зросло на 1,263,796 дол. до суми 65,903,466 дол. Найбільше причинився до цього росту продаж пенсійних грамот в сумі 796,699 дол. Прихід з членських вкладок зменшився на 152,436 дол. Прибуток з інвестицій також зменшився під час року на суму 125,025 дол. Виплати членам і спадкоємцям у 1991 році становили 3,525,604 дол., на 489,819 дол. менше, як рік раніше.

Видатки Організаційного відділу збільшилися на 143,678 дол. з уваги на творення нового відділу професійних

продавців забезпечення та виплати винагород за продаж пенсійних грамот.

В 1991 році виплачено на видання УНСО в сумі 1,041,591 дол. Найбільшим видатком були кошти пошти, які зросли приблизно на 100,000 дол. від попереднього року, тобто були на 26% вищі, як попереднього року.

До Союзівки доплачено в 1991 році 432,000 дол. В попередньому році ці видатки були більші і виносили 554,000 дол. Зменшення субсидії для Союзівки є доказом, що ремонт будинків є корисний і приносить вищі приходи. Будинок „Карпати”, зремонтований минулого року, має постійних гостей. Будинок „Київ” ремонтується тепер коштом 300,000 дол., він буде готовий на цей сезон, а його люксова модернізація захопить молодше покоління з дітьми до перебування на Союзівці. На будову нового басейну на Союзівці призначено 300,000 дол.

Корпорація Дому УНС

У 1991 році Корпорація Дому УНСО підписала контракти з новими локаторами, або продовжувала контракти з попередніми локаторами на 49,000 кв. стіп, або 2 і 1/2 поверха. В сьогодинній ситуації, коли 10 будинків конкурують за кожного локатора, ми старалися здобути ті контракти. Все ж таки при кінці 1991 року будинок був порожній на 34%. Це точно той самий

відсоток, який був з початком 1991 року.

Цього року ми інтенсивно стараємося придбати нових локаторів і по сьогодинній день винайняли 12,000 кв. ст. і зменшили відсоток порожніх приміщень з 34% до 29%. Саме тепер продовжуємо договори з потенційними локаторами на понад 20,000 кв. стіп. Якщо ми підпишемо контракти на тих 20,000 кв. стіп, тоді відсоток порожніх приміщень був би 20%.

Чинші в 1991 році збільшилися на 250,000 дол., а оперативні видатки не підвищилися. Корпорація Дому УНСО видала 1,232,000 дол., як заплату відсотків на членських боргових зобов'язаннях і на позичку УНСО. Додатки до цієї виплати ще 894,000 дол., які видано на податки від реалістості і додати амортизацію 286,000 дол. — це разом дає 2,413,797 дол., і цю суму Корпорація виплатила в 1991 році. Загальний прибуток будинку був 2,772,782 дол.

Загальне

Ми тримали аплікації на гіпотечні позички на суму понад 800,000 дол. Рівнож приготувалася виплата дивиденди членам в травні цього року в сумі 1,200,000 дол.

Всі вищеподані проекти виносять разом 2,600,000 дол. УНСО є фінансово сильний, може виплатити ці суми з нормальних приходів, і не мусить уживати свого заощадженого майна.

Звіт головного секретаря

За 12 місяців 1991 року приєднали секретарі відділів та організатори 1,344 нових членів, грамоти яких були видані на суму 9,662,000 дол. забезпечення. На це число нових членів склалися: 530 членів у департаменті молоді, 637 у департаменті дорослих та 177 із грамотами акційного забезпечення. Персична сума забезпечення нових членів виносила 7,251 дол. У попередньому 1990 році здобув УНСО 1,601 нового члена із загальною сумою 9,430,000 дол. забезпечення та персичною сумою забезпечення 6,026 дол.

Вже в 1992 році придбали секретарі відділів та організатори 84 нових членів у січні, 114 у лютому та 118 у березні, що дало разом 316 нових членів у першому кварталі цього року.

Найбільше популярним у 1991 році були грамоти класу Р-20, який видано 154 новим членам у департаменті молоді та 165 у департаменті дорослих, разом на суму 1,945,000 дол. забезпечення. За ними черговими у популярності були грамоти класу Е-20 та Е-18 у департаменті молоді та грамоти „дабл ю”, що їх набуло 125 дорослих нових членів.

Від початку жовтня 1991 року до дня засідання набули грамоти пенсійного забезпечення УНСО 127 осіб, які виплатили на conto цих своїх грамот суму 1,

(Закінчення на стор. 8-ій)

КАБІНЕТ Б. ЄЛЬЦИНА ФОРМАЛЬНО ЗРЕЗИГНУВАВ

Москва. — Засоби масової інформації, закордонні і російські повідомили, що під час бурхливої сесії З'їзду народних депутатів Російської федерації, на якій обговорювалися проблеми економіки, високих цін, переведення економіки в систему вільного ринку і коли більшість депутатів домагалися повернення російської економіки на „старі рейки”, усі члени кабінету президента Бориса Єльцина піднялися з місць і покинули залу нарад, погрозивши, що весь кабінет зрештє, якщо парламент прийме запропоновану постанову повороту до давньої системи.

Прихильники теперішньої ліберальної програми, а зокрема заступник прем'єр-міністра і архітект економічних реформ Єгор Т. Гайдар, звертали увагу депутатів, що крутий зворот Росії, чи радше спроба встановити давню централізовану систему господарювання, напевно насторожить Захід і демократичні країни, які вже були готові надати Росії і частинно так само колишнім республікам ССРСР, а тепер самостійним державам фінансову допомогу, можуть стримати дію свого плану.

Є. Гайдар заявив російським парламентаріям, що всі члени кабінету погодились з пляном демсії, але формально вони, на прохання Б. Єльцина, виконують ще свої функції до часу закінчення З'їзду депутатів

не зважаючи на те, що президент Б. Єльцин заявив, що він не приймає резігнації уряду і висловив надію, що здоровий глузд переможе.

Боротьба між великою частиною парламентаристів і урядом та прихильниками Єльцина розпочалася вже від першого дня нарад, коли деякі скрайні депутати вимагали від Єльцина, щоб він „позбувся навантаження” і здав пости прем'єра і міністра оборони, що в теперішній атмосфері могло б означати послаблення екзекутивної влади, бо, як відомо, колишній совєтський громадянин, а росіянин зокрема, привикли до керівництва „указами” і Єльцин це дуже добре знає.

Виглядає, — кажуть політичні спостерігачі, що Руслан Хасбулатов, голова російського парламенту в голосуванні знайшов підтримку не тільки колишніх комуністів (тепер соціалістів), які контролюють одною третьою депутатів, але також „центристів”, демократів різного рівня „націоналістів”, а фактично шовіністів, які не погоджуються з політикою Єльцина й економічними змінами введення молодими економістами.

До подій в Росії почали приглядатися західні відомі політики, бо в гру входить не тільки політика, але ризик втрати 24 біл. доларів допомоги, яка, на думку багатьох спостерігачів, не спричиниться до великих переми в Сході.

Депутати З'їзду ВР Росії критикують Б. Єльцина

Москва. — Агентство Асоційейд Пресс і ТАСС, інформуючи про дальший хід З'їзду народних депутатів Росії, який тепер відбувається в Москві підтримують, що більшість депутатів Російської федерації, не зважаючи на наростаючий конфлікт з Україною у справі Чорноморської флотії, продовжують критикувати Бориса Єльцина, в більшості за те, що він сконцентрував у своїх руках забагато екзекутивної влади.

Уз десятих політичних фракцій у російському парламенті тільки дві підтримали повністю політику теперішнього уряду Росії, президентом, прем'єр-міністром, міністром оборони, є Б. Єльцин. Решта критикували, але не вимагали схвалення вислово недовір'я уряду Єльцина. Політичні спостерігачі, місцеві і закордонні, припускають, що росіяни бояться тепер вводити ще більший хаос у політичне й економічне життя федерації, бо на овиді з'явилися імпульси більшовицької запропоновані західними державами, які Захід узаалежне від поглиблення в Росії демократичної системи, лібералізації економіки, зменшення війська і зброї тощо. Тільки один депутат, керівник Камеровської обласної ради, Амангелді Тулев, висловив недовір'я для Б. Єльцина і його уряду.

Більшість депутатів критикували гостро уряд за повільні зміни, недовіра до уряду Росії, потреби і домагалися від Єльцина введення змін в господарську сектор.

Кореспондент АП в Москві Алан Купперман повідомляє, що основний спір розгорівся з приводу того, що Єльцин, сконцентрувавши всю владу в своїх руках, керує Росією при допомозі „указів”, яких він досі ви-

дав 365. Обороняючись перед закидами, Єльцин заявив, що така концентрація влади є конечно потрібна під теперішню пору, бо в іншому випадку усі запропоновані реформи провалиться. Великої частини дебат, які проходили на сесії, Єльцин не чув, бо він брав участь в засіданнях конституційної комісії. Депутатам така поведінка не сподобалася і вони поставили цю справу під голосування. Більшість депутатів З'їзду, 606 проти 149 вирішили, щоб Єльцин повернувся до залу і вислухав критику проти нього до кінця.

Вимжасі Інформаційно-аналітична служба підраховала, що повністю і беззастережно підтримують уряд тільки 130 депутатів, 266 частинно, а в опозиції все ще залишилася більшість — 653 депутати. З того числа 483 займають до Єльцина і його уряду непримирне становище. Дві треті депутатів пропонують перенести прийняття нової конституції на черговий З'їзд.

Депутати також домагалися, щоб уряд не допустив до соціальних безпорядків і зокрема страйків, а для цього треба розпрацювати схему індексації, доходів населення, зменшення податків і тим самим перешкодити прощесові збільшення безробіття.

ПРОДОВЖЕННЯ ВИСТАВКИ

Нью Йорк. — Пригадується шанувальникам мистецтва фотографії, що третя виставка кольорової фотографії Теодора Терена Юськіва, яку влаштує Об'єднання Мистців України в Америці в Галерії ОМУА, 136 Друга авеню в Нью Йорку, триватиме до неділі, 19-го квітня. Виставка відкрита в п'ятницю від год. 5—8-ї вечора, а в суботу та неділю — від год. 1-ї по полудні до 8-ї вечора.

У СВІТІ

В СУБОТУ, 11-ГО КВІТНЯ, Югославська народна армія, яка все ще називає себе федеративною, але плани якої розробляються виключно урядом Сербії, захопила місто Модричі на півночі Боснії і Герцеговини. Хорватські війська зазнали при цьому великих втрат — тільки вбитих було понад 300 вояків. Мирне населення продовжує залишати рідні місця, рятуючи життя.

МІЖНАРОДНИЙ СПІЛЬНОСТІ не вдається припинити війну в Нагорному Карабаху. Минулої суботи азербайджанські війська обстрілювали з гармат село Красний Базар. Загибло 9 мирних жителів. Вірмени збили один азербайджанський вертоліт. В неділю азербайджанці знову обстрілювали столицю Нагорного Карабаху Степанакерт. В районі конфлікту прибула делегація Конгресу ЗСА на чолі з сенатором Денісом Деконсіні, щоб зустрітися з представниками Вірменії і Азербайджану.

В П'ЯТНИЦЮ, 10-ГО КВІТНЯ, відбулася зустріч Президента України Леоніда Кравчука з членами центрального проводу Народного Руху і керівниками крайових організацій. Співголова Руху Вячеслав Чорновіл у виступі під час зустрічі підтвердив орієнтацію Руху на конструктивну опозицію, визначену на третьому з'їзді. В усіх виступах містилася гостра критика на адресу Кабінету Міністрів та щодо останніх адміністративних призначень Президента. Абсолютна більшість керівників крайових організацій Руху вимагали резігнації Уряду, критикуючи нерішучість його економічної політики. Підтримав Президента дістала пропозицію Миколи Поровського стосовно введення голів крайових організацій Руху до президентських адміністрацій в областях.

ПРЕЗИДЕНТ МОЛДОВИ Мірча Снігур, звертаючись до ООН з проханням допомоги в припиненні збройного конфлікту між молдаванами і придністровськими сепаратистами, підкреслив, що Молдова на шляху до повної державної незалежності натрапляє на сильний опір з боку „членів колишньої комуністичної еліти, воєнно-промислового комплексу і колишніх збройних сил”, які підтримують антимолдавські акції в Придністров'ї.

НА ЗАСІДАННІ СЕСІЇ Верховної Ради України народні депутати одноголосно ухвалили звернення до 8-го З'їзду народних депутатів Російської федерації. У документі висловлено занепокоєність Верховної Ради та українського народу останніми діями російського керівництва щодо України, її державного суверенітету. Зокрема підкреслюється, що Україна не має ні до кого територіальних претенсій, однак не приймає їх ні від кого і щодо себе самої.

ТУРЕЧЧИНА, НЕ ПОЯСНЮЮЧИ причини, оголосила про заборону повітряних полетів через її територію з Єревану до сирійського міста Алеппо. Ймовірно, це є одна з спроб турецького уряду тиснути на Вірменію у зв'язку з конфліктом між нею і Азербайджаном.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 12-ГО КВІТНЯ, в Провіденс, Р. Ай., у домі свого адвоката здався в руки поліції Джозеф Меллікон, колишній президент банку, якого обвинувачують у започаткуванні банкової кризи в цьому стейті минулого року і який впродовж 17 місяців скривався перед поліційними властями. Цей 48-літній банкір, якого обвинувачують у крадіжці 13 міль. дол., пропав без вісті 8-го листопада 1990 року, а вкортці після того мешканці Ровд Айленду дізналися про те, що їхні ошадності є заморожені аж до часу виснаження справи. Не зважаючи на всі заходи зі сторони стейтового уряду, сьогодні ще приблизно 200,000 щадників не отримали своїх грошей та багато з них втратили свої підприємства.

ВЖЕ ДОВГИМИ РОКАМИ триває в ЗСА публічна рекламова боротьба, щоб переконати покупця про кращу якість свого продукту між двома виробництвами відвідувачих напиктів — Кока-Кола та Пепсі-Кола. Однак беручи до уваги турботи персичних громадян справами здоров'я, дісти та хемікалії у харчаві напиктах, керівники фірми Пепсі-Кола, вишшли з новою пропозицією: вже на днях появиться на полицях крамниць напикток виробництва Пепсі-Кола, який є „менше солодкий, не має штучного смаку, ані штучних середників консервування та кафеїні”. Нова сода є прозорою тому й назва „Криштална Пепсі”.

ПІСЛЯ ЦІЛОРІЧНИХ ПРИГОТУВАНЬ та кількох аналізів завдання і ролі тижневиків у загальному, керівники журналу „Тайм” вже цього тижня запропонують своїм читачам нову обгортку та змінений порядок розкладу вісток і статей у своєму журналі. Керівники видання журналу „Тайм” заявили, що це одна з найбільших змін за останніх 69 років і на їхню думку дає кращий естетичний вигляд та легший до читання матеріал. Однак Генрі Міллер, редактор журналу заявив, що головною причиною змін було знайти найкращий підхід до читача в цій нашій ері негатиш інформаційних можливостей.

ОКРЕМА КОМІСІЯ ПАЛАТИ Репрезентантів під кінець минулого тижня висловила своє сильне занепокоєння розповсюдженням хвороби АІДС серед американських підлітків і при цьому підкреслила незадовільне зацікавлення цією справою зі сторони Уряду президента Джорджа Буша, називаючи таке ставлення „національного ганьбою”. Вищезгадана комісія, базуючись на власних дослідках, заявила, що захворювання на АІДС серед підлітків у ЗСА збільшилося на 70 відсотків за минулих два роки. АІДС є шостою з черги найбільшійою причиною смертності серед молоді у віці 15 до 24 років. Висловлюючись негативно про зацікавлення Уряду цією справою, комісія стверджує, що доказом цього є недостатка фондів чи координації будь-якої протидії в цій справі зі сторони державних властей.

СВОБОДА

SVOBODA

Українська Свобода

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00

Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідатні погляди Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Епілог інвазії ЗСА у Панамі

Грудень 1989 — це недавно, заaledве три роки, але всесвітня історія записала стільки драматичних подій, що забулася вже війна Америки проти маленької республіки Панамі, важливої з уваги на Панамський канал, який сполучає два океани — Атлантийський і Тихий. Америка перевела збройну інтервенцію проти Панамі у Цетральній Америці формально в обороні загроженої безпеки тамошніх 20,000 американських громадян. Насправжньою причиною був нестерпний стан, створений тамошнім диктатором, генералом Мануелем Антоніо Норієго. Він перетворив був Панамську республіку у посередницький етап для перепачкування до З'єднаних Стейтів Америки безперервних транспортів кокаїни з Колумбії. За ту посередницьку прислугу Норієга заробив від картелів кокаїни у Колумбії мільйони доларів. Вуличні бої у столичній Панамі взяли такий оборот, що Норієга, забарикадований у своїй квартирі, рішив рятувати життя — особистою капітуляцією. Американці перевезли його до Маямі, де федеральний суд раніше вже обвинуватив його у перепачковуванні до Америки транспортів наркотиків. Норієгу примістили у слідчий в'язниці, де він зрештою, мав усі вигоди, навіть з можливістю комунікуватися із своєю родиною. Норієга від початку перебування в Америці після своєї капітуляції боронився аргументом, що він є воєнним полоненим, який підпадає за нові Женевської конвенції про охорону воєнних полонених. Американський Уряд і прокуратура на Фльориді злегковажила цей його аргумент, а зовнішній світ не був зацікавлений у тому, щоб боронити латино-американського військового авантюриста, який причепив собі на комір чотири генеральські зірки і займався такою „цивільною процедурою”, як торгівля наркотиками.

Норієгу поставлено перед суд присяжних. Десять жінок і три мужчини, які становили лаву присяжних, пересиджували повних сім місяців, прислухуючись до цієї диковинної судової розправи. Був час, що вони, присяжні судді, ніяк не могли узгодити свій присуд і просили суддю проголосити судову розправу „невирішеною”. Суддя відкинув цю сугестію і в минулий четвер, перед 8-юю годиною вечора, лаву присяжних проголосила одноголосний вердикт — признавши Норієгу винуватим у всіх злочинах. Американське судочинство передбачає, що суддя признає день, коли він проголосить присуд. У розправі проти Норієги визначено день 10-го липня. Йому загрожує 110 літ в'язниці, — практично до кінця його життя. Адвокат заявив, що він зголосить відклик, але можна сумніватися, чи він врятує Норієгу.

Ця драматична історія найцікавіша тим, що це перший випадок, коли в Америці судили колишнього голову чужинецької держави. З свого становища Норієга мав право твердити, що він — воєнний полонений, бож добровільно піддав себе в руки американського війська під час воєнних дій у Панамі. Але він своєю поведінкою так себе здискредитував, що ніхто не бавився у формалістику. Замолоду Норієга служив в американській армії. Його оборонець-адвокат намагався боронити його пригадкою, що Норієга свого часу служив в американській військовій розвідці. Закопали його свідки, які були присутні на безпосередніх нарадах Норієги з представниками гуртових торгівців кокаїни з Колумбії.

Життєпис цього латино-американського військового авантюриста, війна у Панамі та семимісячна судова розправа у Маямі на Фльориді — це тема, яку талановитий письменник міг би використати для свого авантюристичного роману. Може — це колись станеться. Покищо президент Джордж Буш висловив вдовolenня, що „перемогла справедливисть”. Норієга по суті провинився не тільки тим, що помагав пачкувати до Америки наркотики. По суті — він був винуватцем, що десятки військових і цивільних осіб, між ними й ні в чому невинуваті жінки, згинули у війні Америки проти Панамі — не проти тамошнього народу, а проти безоглядного диктатора Норієги, людини без честі і совісти, який визнавав тільки свою владу і грошову наживу.

Недавно, ім'я колишнього президента Ніксона зайняло чільне місце на сторінках газет і журналів. Причиною до цього була його остання книжка „Схопи момент”, яка вийшла в січні 1992 року та його п'ятисторінковий елбарат на тему допомоги колишнім республікам ССРС. Про думки президента відносно колишнього ССРС дивні „Схопи момент”, „Свобода”, 29-голютого 1992 року.

У своєму документі, по-ява якого була відповідно запланована, Ніксон спрещував думки, які він висловив у своїй книжці. Цілою цієї статті є ще раз повернутися до думок президента висловлених у його вищезгаданих публікаціях. Президент Ніксон після свій меморандум президентів Бушів і 50-ом впливовим політичним діячам Америки. У ньому він закликає до збільшення гуманітарної, технічної і адміністративної допомоги колишнім республікам, як тако гарантій більших для них позик. Він називає до-теперішню допомогу ЗСА „жалюгідно незадовільною”. Президент вважає, що політична і економічна революція, яку тепер переходять колишні республіки ССРС є „найбільшим питанням від Другої світової війни”, що вимагає відповідної уваги провідників Америки. Республіканські і демократичні кандидати на президента ЗСА винають справу допомоги новим країнам, які поставили після розвалу ССРС. Радумку їхніх стратегів, не варто цієї справи висувати, коли існує безробіття і

Як колосальна туга за світом криється в цих, нібито жартівливих рядках! Треба відчувати їх цілою душею, щоб вповні зрозуміти, що ми представляємо для наших братів в Україні... Але — наша психологічна потреба України така ж сама сильна, така сама глибока — а може й ще глибока... Коли мені по 43-ох роках, вдалось повернутись в рідний мій Львів, то перших три дні я лиш ходив по, призабутих місцях і плавав... Мої емоції були такі сильні, що рідко коли (може й ніколи) в житті я нічого подібного перед тим не переживав... Хіба пізніше, коли я побачив синьо-жовтий прапор на Львівському ратуші, як коли я молився на гробах моїх поляглих вуйків в день проголошення Української Незалежності... Але це я, який вродився на Україні й вихований був у чисто-українському дусі... Але ж подібні емоції бачив я й в очах моїх дітей, які вродились і вросли в Америці і які — хоч як патріотично ми їх і не вховували — все ж таки вважали все українське, як щось, що їхні батьки собі уявили, вимріяли...

Як колосальна туга за світом криється в цих, нібито жартівливих рядках! Треба відчувати їх цілою душею, щоб вповні зрозуміти, що ми представляємо для наших братів в Україні... Але — наша психологічна потреба України така ж сама сильна, така сама глибока — а може й ще глибока... Коли мені по 43-ох роках, вдалось повернутись в рідний мій Львів, то перших три дні я лиш ходив по, призабутих місцях і плавав... Мої емоції були такі сильні, що рідко коли (може й ніколи) в житті я нічого подібного перед тим не переживав... Хіба пізніше, коли я побачив синьо-жовтий прапор на Львівському ратуші, як коли я молився на гробах моїх поляглих вуйків в день проголошення Української Незалежності... Але це я, який вродився на Україні й вихований був у чисто-українському дусі... Але ж подібні емоції бачив я й в очах моїх дітей, які вродились і вросли в Америці і які — хоч як патріотично ми їх і не вховували — все ж таки вважали все українське, як щось, що їхні батьки собі уявили, вимріяли...

Але, коли я побачив реакцію свого сина на студентську голодовку в Києві в жовтні 1990 року, то я зрозумів наявно, що в його серці пробудився якийсь скритий зов крові. В його душі з'явився почування, які були там глибоко закопані, про які він і сам не знав. Зустріч з людським життям, справжньої, динамічної України задовольнила його приховані психологічні потреби, неначе він пробудився із довгого сну.

Це і є ці емоції, які ми бачимо, під впливом буремних подій в Україні, в серцях людей з діаспори. Чужинці дивуються: чому ви все це робите? Чому даруєте ці величезні суми грошей, часу, енергії — своєму життю в Україні? Що ви з цього маєте за користь?

На це неможливо відповісти, бо на це немає логіки. Ми це робимо, ми це даруємо, ми себе посвячаємо — бо це дає нам моральне вдовolenня, бо це задовольняє потреби нашої душі, бо це робить нас щасливими, бо ми це мусимо робити... Як інакше можна на це відповісти?

Можна б це все пояснити і в інший спосіб, більш об'єктивно й цинічно: українці діаспори себе в цей спосіб „виживають”. В своїй праці і допомозі для своєї батьківщини, вони знаходять своє самоспопнення, якого вони б інакше не здобули. Вони можуть там почуватись важливими, а, можливо, в Америці, вони лиш маленькі колючатка. З ними там носяться, їх поважають...

Можливо й так. Але — чи це в якийсь спосіб применшує їхню працю, їхню жертвенність, їхню самовіддану посвату? Чи їхні заслуги супроти їхнього народу є в якийсь спосіб менші лиш тому, що вони в цей спосіб дістають душевне вдовolenня, що вони через це щасливі?

Кожна людина в історії, яка щось корисне зробила, робила це тому, щоб ді-

Олександр Серафим

ЩЕ РАЗ ДО ДУМОК ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

економічний занепад у домашній господарстві ЗСА. Популярним виборчим гаслом є ставити Америку і її проблеми на першому місці.

Ніксон переконує, щоб робити щось більше, невідчутне, що належить до невідкладних справ, і може бути пропорційною історично нагодою, яка тепер постала. Зерно, яке він засіяв, дотепер ще не знайшло родючого ґрунту в республіканських кандидатах, але демократичні використовують вже цю прогалину для себе, зокрема Билл Клінтон.

Розгляньмо ще раз його розповідь у книжці „Схопи момент”. Ніксон поручає п'ять пунктів до успішного розвитку держави, які практикували поступові азійські країни, як Південна Корея, Тайван та інші.

Інституції основані на вільному ринку — приватній власності і вільних цінах — творять спонуку до праці. Тільки при допомозі приватної власності можна створити твердий зв'язок між працею і винагородою. І тільки ціни встановлені вільним ринком можуть давати дуже потрібні зв'язки споживачам і виробникам, які підсилюють економію до більшої ефективності. Навіть неосвічені працівники реагують позитивно на побудник дови-робництва. В роботі немає психологічної різниці між національностями. Екно-

мічна різниця між китайцями в Китаї і на Формозі, наприклад, не є наслідком кращого вміння, а наслідком побудників. Так розуміють комуністичні ідеологи Китаю і після трьох років перерви економічних реформ, вони знову до них повертаються. Дивитися прямо у вічі економічному суперництві є ключем до надмірної економічної конкуренції. Практика показує, що всякі правні обмеження є тільки перешкодою у дальшому майбутньому поступові.

Людський капітал є найважливішим складником у розвитку економії. Хоча велика кількість землі і природні багатства значно допомогли в господарському розвої ЗСА, але найбільшим фактором була ініціативна вдача їхніх громадян і вага, яку вони поклали на науку.

Конечно триматися засади: чим більше щось оподатковуєш, тим меншу маєш з нього користь. Якщо уряд накладатиме високі податки на заробітки і прибутки, то буде менше економічної активності. Знову ж практика показала, що ці держави, які мали низькі податки, дали більше стимулу ростові, який приніс їм більше прибутків ніж вищі податки. Не меншою проблемою є думка, що держава повинна втручатися в справи ринку і диктувати інвестиційну політику. Допомога держави є

корисна в зміцнюванні приватного сектора економії, а не в його послабленні чи витісненні. Ми є свідками наслідків такого думання і практики в комуністичних країнах.

Не відкидати чи забороняти чужі інвестиції. Україна вже в цьому напрямі видала відповідні закони. Чужі капіталовкладки творять верстати праці. Ці країни, що цьому сприяли, можуть пишатися успіхами. Вони добре розуміли, що чим не тратили контролю над своїм економічним майбутнім, але вони створили можливості для країн економічних обставин на майбутнє. Вони також не націоналізували чужих підприємств.

Не всі держави мають можливість знизити кошт продукту масовим використанням модерної техніки виробництва. Вони можуть мати успіх експортувати свої вироби. Знову досвід поступових країн вказує, що вони плекали справу експорту і велика частка їхнього державного прибутку прийшла з експортів.

Щоб п'ять засад працювало в користь країни і спричинило економічний ріст, потрібна політична стабільність. Без доброго уряду ані чужі, ні свої підприємці не ризикуватимуть інвестиційним капіталом. Як і також не працювати-муть без відповідної податкової і монетарної політики-спонуки до виробництва. Жодна чужа допомога не зробить різниці доки не буде політичної стабільності і економічного глуду.

тати моральне вдовolenня, щоб заспокоїти якісь свої душевні потреби. Це відноситься і до християн-мучеників, які йшли на певну смерть і до працівників культури, які працювали для своїх ідеалів і до великих провідників... Чому Шевченко писав вірші й пішов на заслання? Чи це робить його заслугою меншою?

І так, наша відроджена Україна потрібна нам, українцям в діаспорі, щоб задовольнити наші найглибші душевні бажання, щоб заспокоїти наше змагання: знати щось в житті, зробити щось корисного, залишити по собі слід. Чи ми є „психологічні паразити”? Чи наші брати з України є „паразитами”, тому що використовують нас для заспокоєння своїх душевних потреб.

Думаю, що ні одне, ні друге. Ми є в „душевній симбіозі” з нашими братами в Україні. Ми себе взаємно потребуємо й допомагаємо. І ми — в нашій спільній праці для добра України, в якій ми знаходимо таке велике вдовolenня — можемо спільно створити щось нове, щось вартісне, щось прекрасне.

Створити відновлений край, відновлену українську культуру.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Леонід Грабовський

Українська музика в Бостоні

Ще донедавна було так, що на подібне оголошення багато неукраїнців Європи й Америки просто знизало б плечима на знак здивування: а хіба українська музика — є? Знаємо про російську, себто советську, а про українську ж чи хто взагалі чув?

Було, та спливаю. Є тепер Україна на мапі світу. І музика українська теж є. Ця істна рано чи пізно мусить бути усвідомлена усім культурним світом.

Звісно, треба правді в очі дивитися: не можна покищо говорити про будь-який вплив її на музичні культури інших народів. У тому ви-нової 350 останніх років нашої історії. Вкрадених років...

Але, з другого боку, нам нібито нема чого й занадто стидатися. Сміливо можемо поставити нашу музичну творчість поруч із творами колег Норвегії, Фінляндії, Югославії, Греції — країн теж колись підневільних, але давно вже незалежних, що мають за собою десятиліття нормального життя. Нинішня генерація українських композиторів своїм доробком нічим не поступиться нашим ближчим і дальшим музичним сусідам.

Олег Кива, Валентин Бібік, Валентин Сильвестров, Євген Станкович, Мирослав Скорик, Леонід Грабовський, Іван Карабиць — покоління, народжене в 30—40 роках. Покоління „шестидесятників” у музиці, що своєю діяльністю проклали далі шлях до музичного „європейського дому”, накреслений — Левком Ревуцьким, Борисом Лятошинським, Станіславом Людкевичем, Миколою Коlessою та іншими попередниками. Прокладали, незважаючи на повсякденний і повсякчасний тиск нехорошої системи — ідеологічний, матеріальний, побутовий, психологічний.

Не всі спроможні були постійно той ризик витримувати. Бували жертви неоправдані. З різних зовнішніх причин, але в кінцевому розрахунку від безнадії, від браку перспектив на майбутнє вкоротили собі життя Петро Сорокін та В'ячеслав Лиховид — двоє чудово одарованих композиторів (а другий з них ще до того поет та художник) з надзвичайно тендітними, вразливою психікою. Дехто віддавав „кесареви кесареві”: за можливість відносного стерпного існування в творчості платилися внутрішнім роздвоєнням, писанням одних творів „для офіційозу”, а інших — „для душі”. „Славно-звісна завіса залізна” лише спорадично — і лише

Сьогодні хочеться згадати Тихинів рядки: ...Яка біда мене, яка нуджа косила! а сила — знову розціла. (Закінчення на стор. 7-й)

Богдан Футей

ПРАВОВІ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Увагу чергового, пленарного засідання Верховної Ради, що розпочало свою роботу 28-го січня 1992 року прив'язано до створення та впровадження в життя інституцій, що могли б забезпечити захист суверенної та незалежної України. Однією з основних ланок є реорганізація армії на терені України. Понад 300,000 воїнів присягнули, на вірність Україні. Росія та Україна конфронтують з приводу питання про Чорноморську флоту. Президент Кравчук висловив готовність замінити командуючих, що їх призначив президент Єльцин та маршал Шапошніков, своїми обранцями.

Зростає напруженість і навколо територіальних питань. В середині січня російський парламент оголосив про перегляд рішення прийнятого урядом Хрушова у 1964 році, ретегнення про вхід Криму до складу УССР, незважаючи на те, що Україна та Росія підписали минулого року угоду про недоторканість існуючих кордонів. В даному випадку саме ця угода зіграла вирішальну роль у визнанні ЗСА незалежності обох країн України і Росії. Такі зовнішні втручання залюквання України ставлять перед новим урядом додаткові вимоги, щоб створювати пріоритети і відтворювати парламент від конечних законодавчих реформ. Введення в Україні власної валюти та перехід до нової банківської системи є ще одним важливим питанням. Наприкінці березня карбованець мав вийти з обігу. До введення влітку власної валюти (гривень) для тимчасового вжитку вводяться багаторазові купони. Україні необхідно мати свою банківську систему.

Криза, що охопила майже всі сфери економічного життя України за часу перебування на посаді прем'єр-міністра, викликала серед народу і парламенту вимогу його резигнації.

До низки інших важливих питань, що обговорювалися на сесії можна долучити також: вироблення законодавчих нормативів для гарантійної приватизації державних підприємств, про приватизацію невеликих державних підприємств, про приватизаційні цінні папери, про приватизацію земельного та житлового фонду тощо.

Найважливішим у такій кардинальній реформі є вироблення нормативів активів Уряду, встановлення правових, економічних та організаційних основ. Цей процес вимагає ретельного опрацювання, аби забезпечити чітку роботу всіх ділянок економіки в перехідний період.

Найкращий спосіб змалювати советську правову систему — це дати їй означення, яке воно заслуговує — командно-правова система. Право команди або наказу розподіляти між собою прокурор та голова Компартії і-ий секретар. У більшості випадків суддя виголошував той вирок, який йому наполегливо підказував уже зазначений дует. Упродовж довгих років своєї практики така форма судочинства стала званою як „телефонне правосуддя”. Судди набули репутації не місця, де встановлюється справедливисть, а караючих інституцій, що позбавляють людину волі. Член парламенту, колишній багаторічний політязьєн Левко Лук'яненко, змалює суди не як такі, де має вершитися законність, а як місце, де розправлялися з політичними супротивниками.

І досі зберігаються залишки такої командної системи, хоча в цілому вона прямує до свого розвалу. Нині діяльність Компартії заборонена, та хоч вона вже і не впливає на роботу правоохоронних органів безпосередньо, однак її бюрократичне втручання є досить помітним.

протягом тривалого часу панування в країні комуністичного ладу суддя та його родина залежали від партії і в розумінні житла, і харчування, і освіти дітей тощо. Тому судді зацікавлені у збереженні таких пільг, а це позначається негативно на правовому процесі.

Для успішного переходу від командної до ринкової економіки Україна має пройти шлях від командно-законодавчої системи до правової держави — основи ринкової економіки. Український Уряд докладає чималих зусиль, аби цей перехід не був таким болісний. Для того, щоб перейти від статусу советської республіки до незалежної самостійної держави, були прийняті нові закони та резолюції. Закон про легальне наслідство, прийнятий 2-го вересня 1991 року, поклав початок лише структурним мережам законодавства, котрі існуватиме в країні до часу, коли парламент прийме більш послідовний і досконалий закон.

Тим часом Україна діє згідно існуючого в країні законодавства, аж доки старі закони не вступають у протиріччя з новими, тими, що були прийняті після проголошення країною Актом незалежності 24-го серпня 1991 року. Згідно з резолюцією парламенту закони колишньої УССР матимуть чинність там, де ще не вироблені нові українські закони. Нинішня Українська конституція діятиме допоки повністю не буде завершена робота над новою і її ратифікація.

Минулої осені були прийняті закони про захист іноземних інвестицій, про економічну співпрацю, регулювання іноземної економічної діяльності, про посередницьку діяльність, банківську систему та оподаткування. Хоча ці закони викладені на папері, їх нехтують, обираючи старі шляхи для розв'язання нових проблем. Президентів та парламентові слід набратися мужності й усунути всіх тих, хто перешкоджає законодавчим та нормотворчим змінам.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992-ГО РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ Ч. 419 І Ч. 421.

Відділ Ч. 419 з осідком в Регіна, Саск. Канада, об'єднався з Відділом 421 з осідком також в Регіна, Саск. Канада — **В ОДИН ВІДДІЛ Ч. 421, В РЕГІНА, САСК. КАНАДА СЕКРЕТАРЕМ Є Б. А. КОРЧИНСЬКИЙ.**

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відділ:
6 Зупник Роберт
8 Косубаль — Ельман Вікторія; Голінський Олександр
16 Коста Адам, Джакліна; Кобилецький Андрій; Кошак Олександра; Морсе Юстин
45 Матла Андрійка
55 Стааб Ессі Роберт
59 Пендаківський Іліяна
133 Крієгіл Олексія
174 Гнатюк Михайло
177 Сміт Микола
184 Кохан Марія
138 Давид Кевін; Бірінс Олександра
269 Кришків Андрій, Дарія
271 Світ Тара
287 Гадзевич Павло
292 Рудницький Маркіян
305 Козій Килій
320 Кузьмів Данило
348 Макар Морган
432 Вовнюк Катерина; Ковальський — Москалюк Тамара
434 Муравська Наталка
450 Торріел Деніс

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
7 Сарфора Степан
25 Рудницька Оксана
94 Бодруг Михайло
106 Пуп Олексій; Шерлей Андрій
153 Донелій Марія
163 Кулка Люся
170 Кардаш Марко
174 Гречний Богдан, Михайло
220 Римар Аніта
221 Хімія Володимир
259 Парадовський Марко
306 Андрейцо Петро
337 Зарик Анна, Роман
354 Гілі Катерина; Крис Карен, Лінда, Лорі, Марія
379 Заблоцький Василь, Марсель
488 Турів Марія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:
269 Нічка Андрій 2, Діана, Марія;
421 Дідович Марія; Корчинський Аніта

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛАСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
40 Корпі Сусанна
95 Яручик Лілія
238 Ремик Ліза, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відділ:
7 Сарфора Степан
133 Стадбок Ірена, Марко, Павло

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:
1 Демско Давид, Михайло, Роза, Сусанна
47 Павлюк Олексій
88 Денисенко Адріана
107 Крижановський Дженифер, Джамі
173 Шітман Вероніка; Шерба Станлій
217 Баріес Діанна, Дяшишак Роман
231 Бійхамп Матев; Куук Вікторія; Пастушок Джой; Скульський Катерина
271 Павляк Карен, Кеннет
305 Дуйгерті Джеймс
353 Гедь Адам
372 Першин Мелодій
496 Войтович Надія, Уляна; Ярошук Аніта, Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:
419 Дідович Марія; Корчинський Аніта
455 Нічка Андрій 2, Діана 2, Марія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відділ:
7 Карфора Стефан
94 Бодрук Михайло
153 Рег Галина
174 Гречний Богдан, Михайло
183 Спольський Артур мол
220 Римар Аніта
221 Хімія Володимир
259 Парадовський Марко
271 Клокі Келлі
286 Тізо Адам, Бріан
306 Андрейцо Петро
320 Сливка Іван
337 Зарик Анна, Роман
354 Крис Карен, Лінда, Лорі, Марія
379 Заблоцький Василь, Марсель
430 Лонгелло Стефан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
37 Паламар Стефанія
42 Беван Ірена
49 Гацкей Катя
86 Роговський Адріана
133 Вензлер Карен
153 Ковальчук Христина
170 Хованець Марія
172 Зяць Яро
266 Войчехівський Карло
277 Боднар Богдан
402 Довгий Сусанна, Михайло
486 Качмар Тарас, Мідглії Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
25 Рудницький Оксана
92 Горбулик Андрій
104 Сміт Кімберлій
106 Пуп Олексій; Шеплій Андрій
127 Бандрівський Анна, Еміль
163 Кулка Луїза
170 Кардаш Марко
240 Раковський Даміан
354 Гіль Катерина
370 Нічек Шарон
399 Редмерський Лавра
488 Турів Марія

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відділ:
7 Шебоцький Мая, Григорій
8 Беганський Андрея; Тацин Марко, Христина
16 Коста Катерина; Жолобан Оксана
27 Витвицький Богдан
45 Матла Олександра
47 Престош Ірена
55 Білецький Христина; Мрозінський Чарлс
88 Фербер Еріка
134 Кобзар Богдан
153 Марків Євген
155 Зелінський Данута
161 Грабле Джей; Мойзі Рональд
164 Сечко Лорі
169 Бойлі Бріан, Сусанна; Кейні Михайло
170 Заричний Тадеуш
172 Стецюра Роксана
173 Пугала Донна
174 Гнатюк Віра-Шамрай Ірена
206 Імонді Леслі
231 Шеремета Ігор, Оксана
236 Новак Давид, Данило
271 Пажі Анна; Світ Синтія
360 Берч Тетяна; Гречишин Марія; Шишка Глорія, Степан
399 Кукуруза Богдан
407 Зазуляк Лавра
439 Підзамецький Сусанна
441 Бурля Кароліна, Рональд
485 Чарторійський Святослав
777 Мельник Михайло

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
8 Рудик Ольга
36 Рудий Анна
45 Матла Зенон*, Оксана; Швайка Володимир*
58 Яковенко Володимир*
59 Фант Василь*
96 Полатайко Галина
106 Пуп Петро*
122 Василік Володимир*
127 Шерба Гелена
153 Влашин Роман
163 Кроль Володимир
174 Гречний Люба
175 Ярема Марія
179 Магач Маргі
184 Кулинич Володимир*
193 Зуріна Варвара
194 Висоцька Христина
206 Василіан Іван*
214 Твардовський Омелян*
217 Вітней Алан Р.*
238 Мк Гін Нацема 2.
240 Шубин Іван*
266 Базар Лідія, Мирон*
281 Шеремета Василь*
287 Баричук Дмитро*
292 Марилів Стефанія
295 Панчак Василь*
304 Матушевська Анна
321 Іванюк Стефан*
324 Захарчук Юлій*
345 Мейд Сандра
354 Крис Лело, Петро 2*
355 Казім Іван*, Галина
361 Лавро Василь*
371 Міз Оксана
374 Жегрин Яків
375 Борецький Методій*, Мандибур Микола
379 Демчук Ольга; Свіка Анна; Скочилас Михайло*; Струк Антін 2*; Хамула Марія
385 Цюро Орест*
429 Вроблевський Марія
458 Скааб Андрій*
485 Сидор-Чарторійський Микола*
496 Пілат Валентина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

26 Репета Катерина
155 Степаш Михайло*
158 Слузала Василь, Софія
168 Лешек Анна
291 Возняк Роман
379 Запыхляк Ірена, Йосеф
421 Дробот Михайло*; Патрілюк Олександр*; Собчук Дороті; Федущак Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛАСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
153 Павлюк Борис*
385 Гіера Христина; Смулка Люба
465 Пальчевська Людмила
496 Мартинюк Ігор, Руслана

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відділ:
133 Стадник Ірена, Марко* Павло*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:
63 Шілінг Степан*
107 Кушнір Василь; Матейчук Іван*
172 Каравул Ярослав*
217 Дашижак Марія, Роман; Спербер Марія
285 Кутайя Сальваторі*
292 Полянський Катерина
305 Саужинас Леонард*
496 Бабій Геня; Босчко Стефан; Войтович Ольга, Ярослав; Ковальчук Галина, Ігор*, Ярослава; Мірончук Марія, Стефан; Пілат Галина, Іван; Ставковий Олеся; Тсергер Ольга, Ярослав*; Ярошук Олександр, Олена
777 Лавренс Михайло*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:
3 Степаш Михайло*
27 Репета Катерина
155 Лешек Анна

179 Возняк Роман
184 Слюзар Василь, Софія
399 Запыхляк Ірена, Йосиф
419 Дробот Михайло; Патрілюк Олександр*; Собчук Дороті; Федущак Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відділ:
17 Половчак Наталка
22 Перун Роман*
36 Рудий Анна
45 Швайка Володимир*
55 Олексюк Марія
126 Ріджбії Едвард*
153 Влашин Роман*; Леськів Любомир*
163 Кроль Володимир*
174 Гречний Люба; Магач Маргі
194 Висоцький Христина
217 Вітні Алан*
238 Мк Гін Насема 2
240 Шубин Іван*
271 Клокі Елісавета, Тимотій*; Мовчан Володимир*, Патріція
287 Баричук Дмитро*
305 Ріян Боніта
317 Бугай Джері*, Катерина
345 Мейд Сандра
354 Крис Лельо, Петро 2*
375 Микита Ореста; Мандибур Микола*
379 Скочилас Михайло*; Свіца Анна; Хавула Марія
397 Татунчак Ярослав

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
6 Гіряк Іван*, Любомир*
25 Саленко Лідія
42 Котляр Юрій
56 Роговський Володимир, Христина
94 Гинчак Роман*
120 Матіаш Петро*
142 Мангіяпані Євгенія; Сабана Анна
156 Коменданчук Ольга
163 Волхастий Йосиф
180 Лагуна Дарлен
183 Лісс Маріянна
191 Буган, архимандрит Константин
194 Венгер Ігор*
200 Ланік Ірена, Тереза
217 Філіп Роман*
222 Кассараба Марія
343 Петерс Марія
360 Депутат Ксеня
361 Зеленський Ірена; Серманюк Ніна
371 Біловус Ірена
375 Корженівський Маріан
402 Бурда Іван*
430 Гарловський Христофор*
462 Ференеч Бренда
481 Шараневич Олег*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
8 Рудик Ольга
39 Гаргай Анна, Михайло; Свенціцький Григорій
42 Жіто Ірена
45 Матла Зенон*, Оксана
56 Когут Віра
58 Яковенко Володимир
59 Фант Василь*
75 Різко Даріс
96 Палатайло Галина
98 Дулиш Ольга
106 Пуп Петро*
122 Василік Володимир*
127 Бандарівський Павло*
133 Олівера Армандо*
153 Бойчук Марія
174 Гнатюк Віра
175 Базюк Леонард*; Чубатий Анна
180 Беднар Тимотій*; Цис Йосиф*, Теофілія
183 Рейнгардт Христина М. Спольський Артур*, Норман*
184 Кулинич Володимир
205 Титла Богдан
214 Твардовський Омелян*
221 Берестянський Лариса, Роман
254 Глова Теодор*
266 Базар Мирон
268 Марч Іван*
281 Шеремета Василь*
288 Саврук Іван*
292 Марилів Стефанія
295 Панчак Василь*
304 Матушевський Анна
305 Поступак Петро*
318 Саюк Маргарита
321 Іванюк Стефан*
324 Захарчук Юлій*

330 Гошолок Сандра
337 Ганас Данило*
345 Срока Рудольф*
348 Вассел Беверлій; Терлецький Катерина "О-Пейд АП"
355 Казім Гелена, Іван*
360 Депутат Ксеня
363 Лавро Василь
370 Фічка Євгенія
371 Міз Оксана
372 Філіпов Петрус; Мк Нультій Роберт*
374 Шегрин Яків
375 Борецький Методій; Па зуняк Богдан*
379 Веренчук Анна; Качур Марія
385 Цюро Орест*; Муха Микита
399 Деркач Іван, Марія
429 Вроблевський Марія
433 Москва Марко*
485 Сидор-Чарторійський д-р Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМРЕЛИ:

Відділ:
7 Юпіна Мішель мол.
13 Філь Михайло
21 Вороблевський Марія
38 Суборський Станлій*
42 Шафран Анна
49 Дорош Ольга
52 Сивецький Володимир 2*
57 Кушнір Григорій*
59 Гудзик Катерина
75 Бомбик Іван*
76 Стиранець Анастасія
94 Кореїко Дмитро
96 Гуменицький Марія 2.
102 Панків Володимир; Чу-храй М.
106 Віслінський Петро
115 Демчишин Марія, Гудзь Стефан
120 Карамазин Антоній
123 Ласако Єва
127 Бігун Ярослав*; Депутат Михайло; Гаравус Петро 3* Михайлів Анна; Сандуський Юлія 2; Фарима Катерина; Шавинський Ірена
128 Гайдукевич Лука*
137 Прашич Катерина (три) 3.
143 Фурда Іван*
158 Музика Єва
161 Сенко Михайло 2.*
170 Зарічна Анна
171 Кицкіш Марія
173 Лазартик Петро*
174 Блюй Роман (три) 3;
175 Лассен Іван мол.*
182 Кувак Модест
194 Ямрозик Олександра
204 Грицишин Христина
205 Ганк Юлія
206 Станлій Михайло*
213 Білак Анна
217 Городиловський Ірена; Коваль Михайло 2*
230 Безак Йосиф*; Романко Михайло*
234 Заремба Ольга
235 Річ Іван*
239 Маршак Дмитро*
243 Буш Анна
256 Павловський Катерина
257 Гураї Андрій*
269 Війтик Іван*
274 Гула Домінка
287 Міланович Мілдред
307 Чайковський Ярослав
316 Висоцький Іван*; Романів Іван*
320 Нішук Василь
321 Війтик Іван
343 Волянський Григорій мол.*
345 Кіст Анна
352 Рілко Петро 2*
353 Дмитрів Стефан*
364 Прийма Анна
367 Баран Ольга 2*
371 Шараневич Наталка
372 Зін Михайло 2.
373 Абрагам Марія
375 Пріятка Василь
379 Заблоцький Текля; Струк Антін 2.
390 Савіак Теодор
414 Бейм Михайло
422 Мартинюк Емма
423 Гриневич Іванна
432 Попович Полій
445 новицький Михайло*
451 Смерек Микола*
452 Дутчак Марія
464 Хомин Микола 2
468 Сабат Петро 2*
496 Бас Сергій

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відділ:
8 Беганський Андрея
16 Жолобан Оксана
161 Гладько Оріс
170 Заричний Тадеуш
173 Пугала Донна
236 Новак Давид
271 Сальцівер Анна
292 Сієр Григорій
360 Гречишин Марія
399 Кукуруза Богдан

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відділ:
496 Пілат Валентина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:
379 Запыхляк Марія
421 Кудеревко Мирослав*, Ерна

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:
17 Половчак Наталка
94 Вегрвейн Карол
107 Демків Богдан*; Манд-зій Євген*, Марко*
170 Калавур Ярослав*
174 Гречний Люба
217 Дашижак Марія, Роман*
271 Каннавіно Григорій*; Клокі Елісавета, Келлі, Тимотій*
282 Мансфіла Франк*
379 Матушак Герольд*, Кеннет*
430 Бак-Бойчук Олег*
445 Балута Іван*
458 Скааб Адріанна, Марта
496 Бабій Геня; Бас Сергій*; Брудна Ірина; Войтович Ольга, Ярослав* Ковальчук Галина, Ігор*, Ярослава; Мірончук Марія; Пілат Галина, Іван*; Ставковий Олеся; Тсергер Ольга, Ярослав*; Федун Олег*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:
399 Запыхляк Марія,
419 Кудеревко Ерна, Мидослав*

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:
14 Адамківський Володимир*
174 Гнатюк Віра
307 Васишин Марія
334 Хома Стефанія
421 Богачук Доріс

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛАСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31-го січня 1992

Класа T16 91
Класа P70 73

Нові Класи

Класа W 27
Класа E18 1,906
Класа E20 2,166
Класа E65 264
Класа P20 3,031
Класа P65 141
Класа TP65 1,163
Класа T23 193
Класа WSP 415
Класа SP-E65 445

Разом 9,915

Забезпечення департаменту дорослих:

Старий рід 7
Класа P70 23
Класа T 359
Класа W 8,157
Класа P20 5,247
Класа E20 4,723
Класа E65 1,511
Класа P65 703
Класа DP60 119
Класа DP65 643
Класа SP-W 423
Класа SP-E65 217
Класа ADD 5,590
Класа T10 473
Класа T5 112
Класа DT30 5
Класа ART 21

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Класа W 0
Класа P20 358
Класа E20 197
Класа P65 29
Класа E65 75
Класа E18 3

Разом 31 січня 1992 р. 28,995

ЗІРКОЮ(*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРИЗІЩА ТИХ ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ЯКІ НЕ ПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТИ НА ГАЗЕТУ.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

Молодь Дорослі АДД Разом

(Стан з 31 грудня 1991) 17,610 43,535 5,619 66,764

Активні члени

(Приріст у січні 1992)

Нові члени 29 45 10 84
Прийняті наново 24 102 1 127
Прийняті з перехідними листами 7 12 3 22
Зміни клас забезпечення 4 6 — 10
Прийняті з Деп. Молоді — 3 — 3

Разом 64 168 14 246

(Убуток у січні 1992)

Суспендовані 25 27 35 87
Відійшли з перех. листами 7 12 3 22
Зміни клас забезпечення 4 6 — 10
Відійшли до дорослих 3 — — 3
Померли — 102 — 102
Вибрали гроші 25 34 — 59
Відійшли з вип. п. сум забез. 14 30 — 44
Виплатили вповні вкладки забез. 14 69 — 83
Відійшли на част. випл. забез. — — — —
Відійшли на безпл. прод. забез. — — — —
Вигасла важність забезпечення — — 5 5

Разом 92 280 43 415

Члени, які виплатили вкладки:

(Приріст у січні 1992)

Виплачене забезпечення 14 69 — 83
На безпл. продаж. забез. 11 6 — 17

Разом 25 75 — 100

(Убуток у січні 1992)

Померли — 48 — 48
Вибрали готівку 17 17 — 34
Повернені в активні — 7 — 7
Вигасло продаж. забез. 4 8 — 12

Разом 21 80 — 101

Разом усіх членів УНСОЮЗУ з кінем місяця січня 1992 р. 17,586 43,418 5,590 66,594

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТУСОВАТИСЯ.
Ті повновладні члени та члени молодішого департаменту, які тут проголошені в рекордовому звіті за місяць січень 1992-го року, як суспендовані, МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ СВОЇХ ВІДДІЛІВ І ЗАПЛАТЯТЬ ЗА ЧАС СУСПЕНДИ ВКЛАДКИ, БО ІНАКШЕ члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомогі привілеїв, за винятком тих праг, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, які впродовж січня 1992-го року взяли ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОВРАНИХ ВІДДІЛІВ.

ВОЛОДИМИР СОХАН

головний секретар

УКРАЇНЦІ!
НАШОЮ МЕТОЮ
Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ
В УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДНОМУ СОЮЗІ
КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ
І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ
В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ!

УКРАЇНА БАГАТА,
АЛЕ ЗАНЕДБАНА.
ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ
СТАТИ НА ВЛАСНІ
НОГИ.
ПЕРЕШЛІТЬ ВАШУ
ДИВІДЕНДУ І ПОЖЕРТВУ
НА ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ
УКРАЇНИ — УНС!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

П Р И Б У Т К И :

Вплати вкладок усіх клас Життєвого Забезпечення					Вплати вкладок Акцидентного Забезпечення						
Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	534.02	158	1306.42	337	534.00	1	6.20	162	19.50	341	166.85
2	274.40	161	1300.67	338	532.37	2	9.20	164	62.30	345	2.90
3	2305.87	162	756.90	339	312.24	5	17.50	166	50.40	347	83.10
5	2,372.02	163	2359.41	340	402.68	6	64.20	168	8.60	348	42.40
6	474.61	164	1069.64	341	1,522.06	8	27.80	170	118.05	349	116.00
7	837.92	165	279.42	343	555.38	10	61.45	171	43.05	350	14.20
8	1975.58	166	466.70	345	1259.32	13	6.50	172	30.90	352	77.10
9	197.06	167	67.45	347	795.24	14	17.40	173	36.85	353	41.50
10	238.86	168	282.57	348	1,704.58	15	23.05	174	102.15	358	209.30
11	115.25	169	784.37	349	1220.32	16	16.00	175	21.60	360	149.30
12	1047.45	170	2222.21	350	479.40	19	35.20	177	20.20	362	9.20
13	1800.24	171	1187.28	352	465.18	22	77.60	178	3.35	368	6.50
14	1,401.74	172	676.11	353	756.24	25	62.30	180	33.00	372	6.50
15	2268.33	173	2005.46	354	418.96	26	16.60	182	43.50	374	26.20
16	721.02	174	1516.67	355	2175.91	27	75.50	183	5.70	375	90.60
19	190.22	175	814.53	356	346.63	29	1.75	184	6.50	378	9.20
20	341.28	176	76.32	358	2,363.31	32	136.10	192	4.80	379	60.60
21	320.08	177	272.66	360	488.55	34	6.50	194	45.95	380	3.35
22	478.50	178	300.02	361	1138.61	36	22.00	200	60.40	381	12.20
23	406.66	179	114.61	362	426.44	37	62.80	204	97.00	383	26.70
24	163.01	180	670.10	364	704.18	42	80.70	206	60.65	385	278.45
25	3484.18	182	942.80	367	1,443.25	44	0.85	209	24.20	387	83.80
26	291.86	183	874.55	368	3664.31	45	26.35	214	44.35	395	8.30
27	1323.60	184	1601.84	370	280.17	46	11.00	217	26.10	399	92.80
28	38.61	190	25.32	371	2520.52	47	121.60	220	20.50	401	19.50
29	618.51	191	632.19	372	1067.43	49	9.20	221	28.35	402	68.35
31	74.34	192	539.26	373	21.73	50	5.35	226	14.00	403	19.50
32	1371.72	193	75.09	374	2,580.78	55	5.00	230	9.15	407	41.95
34	671.61	194	3834.96	375	2759.00	57	26.00	231	13.95	408	20.70
36	142.71	200	1530.63	376	77.55	59	76.00	233	1.75	409	33.00
37	1598.99	203	69.49	377	724.32	62	41.05	234	5.70	412	56.30
38	292.96	204	2678.50	378	290.76	65	22.00	237	132.20	414	9.20
39	1169.21	206	1,929.14	379	3169.28	66	25.75	238	9.20	416	18.80
40	557.34	209	692.93	380	383.98	70	17.90	240	110.50	421	22.00
42	3824.22	211	40.98	381	2,505.71	75	9.20	241	19.30	422	39.80
43	405.24	213	3043.98	382	509.21	76	19.20	242	35.95	423	3.35
44	116.79	214	1,224.28	383	742.84	78	28.40	243	11.00	424	4.00
45	1,424.79	217	877.31	385	3,376.67	81	11.00	245	60.45	426	9.20
47	2258.68	218	139.64	387	1,020.10	82	126.00	247	16.65	430	279.55
48	494.33	220	1706.19	389	191.74	86	11.00	248	2.55	437	31.75
49	392.76	221	1483.23	390	219.46	88	36.55	253	10.30	439	100.90
50	245.64	223	649.93	394	206.50	93	1.00	259	13.00	441	85.00
52	99.44	224	281.79	395	101.06	94	52.95	260	29.00	442	17.50
53	842.54	226	62.54	397	2,557.71	96	13.25	261	41.95	444	46.70
55	979.11	228	69.78	399	2,340.44	102	24.15	266	25.60	448	9.20
56	466.02	230	1564.76	400	140.46	106	9.60	267	30.60	451	13.00
57	620.04	231	884.83	401	1044.19	107	2.90	268	30.30	452	6.50
58	2388.56	233	100.73	402	1690.31	108	0.85	269	32.70	455	4.80
59	4,006.29	234	358.52	403	192.94	113	10.00	271	25.80	458	40.10
62	112.12	235	59.73	407	954.15	114	5.70	277	116.10	459	1.70
63	1615.38	236	409.86	408	1,270.58	115	38.70	283	107.80	461	19.00
65	312.88	237	618.38	409	762.66	116	43.45	286	19.30	462	12.20
66	336.05	238	1207.02	412	520.99	119	11.00	287	28.35	465	131.45
67	520.79	240	1970.13	413	67.08	120	39.50	291	24.45	468	60.60
70	1042.74	241	115.24	414	1119.61	122	22.20	292	136.05	471	84.80
73	169.95	242	1850.85	416	1,073.87	123	21.30	293	43.20	472	65.45
75	363.87	243	339.75	419	131.48	125	36.20	301	25.50	473	13.00
76	1224.57	245	1156.69	421	164.78	127	72.70	304	60.20	474	9.20
78	2,098.21	247	248.16	422	898.50	128	11.00	305	52.50	481	11.00
81	86.66	248	133.35	423	956.03	130	45.50	307	43.70	484	35.20
82	1127.82	253	265.94	423	956.03	131	44.85	317	9.65	486	1.75
86	1026.13	254	212.27	424	359.34	133	38.55	318	9.20	487	66.00
88	1743.39	256	138.62	426	226.20	134	27.80	320	134.25	488	26.70
91	272.29	257	695.88	427	669.27	139	29.80	322	9.20	489	12.20
92	116.02	258	4.02	429	1,050.33	142	4.50	327	43.80	490	11.00
93	444.93	259	289.01	430	2061.16	147	94.20	328	8.85	496	26.15
94	4584.29	260	54.54	432	9239.59	149	13.30	333	8.30	497	12.95
96	2917.40	261	697.54	433	178.14	153	71.30	337	66.00	500	23.30
98	69.18	264	153.72	437	678.52	158	160.10	338	11.00	502	56.00
100	167.04	266	2053.85	438	292.38	161	6.50	340	53.20	503	30.25
101	42.09	267	724.72	439	2,562.91	Вкладки зібрані в класі Акцидентного Забезпечення 8378.85					
102	1186.11	268	755.59	441	870.36	ВІСПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.					
103	499.17	269	1388.12	442	493.19	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.			
104	172.30	271	4,441.52	444	1767.95	63	Михайло Турко	50.00			
105	154.59	275	116.54	448	996.31	83	Віліям Коваль	50.00			
106	3812.09	276	889.57	450	2158.97	137	Михайло П. Терлеский	50.00			
107	482.88	277	2149.18	451	678.96	155	Анна Дачишин	50.00			
108	40.10	280	63.46	452	465.45	163	Стефанія Терлецька	50.00			
109	68.77	282	1984.60	454	968.07	168	Юлія Галушка	50.00			
112	692.57	283	969.14	455	80.52	204	Іван Близняк	50.00			
113	974.57	285	831.47	456	285.34	204	Степан Салик	15.00			
114	724.23	286	137.16	457	219.38	217	Анна Ковальчук	50.00			
115	307.55	287	1212.58	458	5,954.66	230	Іван Сугар	50.00			
116	799.16	288	626.16	459	184.30	242	Данило Грешко	50.00			
119	107.20	290	90.90	461	626.51	242	Іван Сидор	50.00			
120	210.08	291	438.88	462	205.50	256	Юрій Ломага	50.00			
121	453.87	292	4,597.42	463	45.03	305	Леон Я. Брески	50.00			
122	678.66	293	1883.46	465	1,809.13	305	Джозеф Давней	50.00			
123	515.86	294	9.95	466	154.90	305	Джерасел Варго	50.00			
125	2,216.67	295	2072.48	467	333.17	352	Осип Бандерський	50.00			
126	107.60	296	251.38	468	580.00	352	Марія Шаблевич	50.00			
127	2009.55	301	966.24	470	12.30	353	Джозеф Новак	50.00			
128	258.37	303	373.13	471	665.54	377	Степан Завадовський	50.00			
129	10.67	304	3,111.95	472	3559.82	377	Теодозія Завадовська	50.00			
130	564.34	305	1070.52	473	875.52	382	Михайло Галуша	50.00			
131	495.92	306	44.59	474	608.30	467	Кей Шеско	50.00			
132	78.34	307	1136.86	476	78.17	Вкладки зібрані в усіх класах Життєвого Забезпечення 314,495.23					
133	571.70	312	85.93	477	42.81	ВІСПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.					
134	891.91	316	1224.80	480	23.16	Відділ	Ім'я і прізвище	Сума дол.			
135	58.64	317	151.66	481	310.35	13	Михайло Філь	5,000.00			
137	2,059.01	318	102.72	484	126						

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1992 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1992 Р.					
Ч.В.	Організатор	Придбав у січні	Сума забезпечення	АДД	СП
Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	3,000		1
Округа БАЛТИМОР					
55	Маріянна Ціздин	3	11,000		3
320	І. Радь	1	3,000		1
Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	4,000		2
Округа БАФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	5	17,000	1	2
Округа ЧИКАГО					
399	Р. Припхан	2	8,000	1	2
Округа ДІТРОЙТ					
174	А. Слюсарчук	3	28,000		3
292	Стефанія Федик	2	10,000	1	2
Округа ДЖЕРЗІ СІТІ					
170	В. Білик	2	15,000	1	2
287	Рома Гадзевич	1	3,000		1
Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	1	5,000		1
Округа НЬЮАРК					
27	Р. Лапчик	1	100,000		1
133	Я. Леськів	1	10,000		1
172	Л. Старух	1	10,000		1
Округа НЬЮ ГЕЙВЕН					
59	Т. Сливінський	1	3,000		1
Округа НЬЮ ЙОРК					
6	М. Халанич	1	10,000		1
8	Марія Кульчицька	6	24,000	1	6
16	В. Лучків	8	51,000	1	8
184	Варка Бачинська	1	3,000		1
450	Евстахія Мілянич	1	3,000		1
485	М. Чарториский	1	5,000		1
Округа ПАССЕЙК					
134	С. Мойні	1	5,000		1
Округа ПЕРТ АМБОЙ					
155	Я. Завійський	1	5,000		1
Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М. Диміцький	2	6,000		2
153	Ю. Данилів	1	3,000		1
173	П. Шерба	2	8,000	1	2
231	В. Пастушок	2	20,000		2
269	Христина Гербегі	2	4,000		2
Округа ПІТТСБУРГ					
161	В. Гладь	3	15,000	1	3
Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	2	175,000		2
305	Маргарита Гентош	1	10,000		1
Округа СІРАКЮЗІ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	4	18,000	1	4
Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
88	Стефанія Гаврилюк	1	5,000		1

Округа ТОРОНТО					
407	Г. Миськів	1	5,000		1
432	Ярослава Зорич	1	3,000		2
	І. Шлапак	1	3,000		
439	В. Зацерковний	1	5,000		1
441	Ліліяна Заневич	2	6,000		2
Округа ВІЛКС БЕРІ					
164	Т. Бутрей	1	5,000		1
169	Гізела Стефурин	3	7,000		3
236	Сузан Сек	3	15,000	1	3
Округа ВУНСАКЕТ					
177	І. Лаба	1	2,000		1
206	Л. Гардінк	1	3,000		1
Округа ЯНГСТАВН					
348	Марія Макар	1	10,000		1
НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
777	І. Данилів	1	25,000		1
ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СІЧНІ 1992 РОКУ					
П.Ч.	Округ/Офіс	Число відвідин	у січні	Разом	Разом у 1992
Округи ПЕНСІЛЬВЕНІ					
1.	Філадельфія	40	9	41,000	— 1
2.	Піттсбург	17	3	15,000	— 1
3.	Шамокін	14	3	185,000	— —
4.	Аллентаві	12	1	3,000	— —
5.	Скентон	4	—	—	— —
6.	Вілкс Бери	7	7	27,000	— 1
Округи МЕРІЛЕНДУ					
Балтимор		8	4	14,000	— —
Округи НЬЮ ЙОРКУ					
1.	Нью Йорк	29	18	96,000	— 2
2.	Сиракузи-Ютика	12	4	18,000	— 1
3.	Рочестер	10	—	—	— —
4.	Трой/Олбані	8	1	5,000	— —
5.	Баффало	6	5	17,000	— 1
Округи НЬЮ ДЖЕРЗІ					
1.	Ньюарк	17	3	120,000	— —
2.	Джерзі Сіті	9	3	18,000	— 1
3.	Перт Амбой	12	1	5,000	— —
4.	Пассейк	4	1	5,000	— —
Округи ІЛЛІНОЙ, МИШИГЕН, ОГАЙО					
1.	Чикаго, Ілл.	28	2	8,000	— 1
2.	Дітройт, Миш.	18	5	38,000	— 1
3.	Клівленд, Огайо	17	—	—	— —
4.	Янгстаун, Огайо	5	1	10,000	— —
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ					
1.	Нью Гейвен, Конн.	14	1	3,000	— —
2.	Бостон, Масс.	5	2	4,000	— —
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	2	5,000	— —
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки					
1.	Центральна	6	—	—	— —
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	— —
3.	Ст. Луїс Мо.	3	—	—	— —
Необ'єднані Відділи в Америці					
		19	1	25,000	— —
Округи КАНАДИ					
1.	Торонто, Онт.	20	6	22,000	— —
2.	Монтреаль, Квеб.	6	1	5,000	— —
3.	Ніагара, Онт.	10	—	—	— —
4.	Захід Канади	11	—	—	— —
Загальна сума					
		47	7	27,000	— —
		383	84	689,000	— 10

Вісті Товариства Українських Сеньйорів у Філадельфії

Наші сеньйори-емерити, що не працюють заробітково, не можуть нарікати на надмір часу. Увесь вільний час вони вміють використати в хосенний спосіб. Вони все в русі, а найчастіше в дорозі до Українського Освітньо-Культурного Центру. Центр — це не лише їхня друга хата, місце їхніх зустрічей, спільних занять у своєму товаристві, а також допоміжних праць для центру. Тепер, коли минає наш діловий рік (від березня 1991 до березня 1992) і стоїмо на порозі нового року, мимоволі думаємо про минулорічні події, які сталися в нашому Товаристві, і чим ми як слід вив'язалися з наших обов'язків.

В першу чергу згадаю про дві більші імпрези, а це Свячене і День Подяки. Свячене відбулося 21-го квітня. Після відкриття і привітання гостей ведучою (І. Райнер), о. матрат Зенон Злочовський посвятив трапезу і виголосив коротке слово про духовність часу Великодніх свят. Віртак промовляв голова сеньйорів д-р Евгєн Новосад, який на закінчення підкреслював шляхетність нашої імпрези, оскільки дохід з неї призначений на Суспільну опіку. З черги президент УОКУ інж. Борис Захарчук говорив про важливі справи центру, про зменшення заборгованості і дякував сеньйорам за добровільну працю. За жертвенну працю він відзначив чотири особи: Марту Турчин, Лукію Гриців, Олександра Борецького і Лева Стадніченка.

В розваговій частині після обіду виступило жіноче тріо сеньйорів „Камей” з піснями „Христос Воскрес” — гармонізація о. З. Злочовського, „Гей гори мої Карпати”, „Вечірня зоря” і „Бузьки”, слова й музика Василя Плоська з України. Ведуча прочитала вірш нашого сеньйора Юліана Балана „Христос Воскрес”. Весняною „Ой зацвіли фіалочки” до слів і мелодії Філарета Колесси, в музичній обробці Зої Маркович, тріо закінчило програму.

10-го листопада сеньйори влаштували „День подяки”. Молитву провів о. митр. З. Злочовський, ведуча читала нарис „За що треба бути вдячним Творцеві Всесвіту”. Згодом промовляли: голова д-р Е. Новосад, д-р Юрій Рибак і президент інж. Б. Захарчук. По обіді сцена ожила, коли в мистецькій частині виспалася на неї танцювальна група школи „Волошки”. Вони знаменито виконали танки: „Раківчанка”, „Хлопці — козаки”, „На базарі” і „Козачок”. Їх інструкторкою, а зараз директором школи є Ніна Пацовська-Прибильська. Публіка нагородила юних танцюристів рясними оплесками. На закінчення був сольоспів Іванни Осідач „Під Твою милість” Ігоря Соневицького та „Хорал” Остала Ніжанківського і „Гори Карпати” Василя Плоська, у виконанні тріо „Камей”.

На місячних ширших сходах сеньйорів відбувалися цікаві доповіді. Щоб не навантажувати довгими звітами, коротко згадаю лиш їх теми і доповідачів в 1991 році, 16-го січня „Як позбутися холестеролу” — д-р Новосад. Показ фільму про голодівку студентів та про доповіді репутатів в Україні, з поясненнями — д-р Олександр Білик. 20-го лютого — показ фільму з України — Львів, Київ, Полтава — інж. Миськів. 17-го квітня — „Вплив харчів на холестерол” — д-р хемії О. Білик. Д-р Рибак читав листа з Перемишля відносно релігійних справ. 15-го травня — „Срібло, золото і діаманти” — д-р економі Ю. Рибак. 19-го червня — „Вражіння із з'їзду Академічної гімназії у Львові” — д-р Новосад. 18-го вересня — показ прозірок із Львова та Києва, зроблених під час прогулянки із спортивним товариством „Україна”, — інж. Михалюк. 16-го жовтня — „Остання воля, тестаменти” — юрист д-р Юрій Фаріон. 20-го листопада — „Фінансові можливості в пенсійному віці” — д-р Ю. Рибак. 18-го грудня — про чернівецьку недугу (втрата волосся у дітей), про поживу і її вплив на здоров'я говорив д-р хемії Михайло Диміцький. Того самого дня сеньйори оглядали на лєтовіщі найбільший вантажний літак світу „Мрію” з України, який в допоміжній акції діаспори віз українські машини, комп'ютери, ліки, шпитальне устаткування та інше приладдя.

15-го січня 1992 року — „Ці і те з медицини” — д-р Е. Новосад. 12-го лютого — про радисну подію, референдум в Україні 1-го грудня 1991 року і Самостійну Державу реферував д-р Новосад. 19-го лютого загоств до нас д-р Олександр Мінченко, член Академії Наук з Києва, керівник лабораторії молекулярної ендокринології. Його знаменита доповідь про екологію України, затроєння довкілля, про аварійний реактор у Чорнобилі і радіацію та її наслідки зацікавили всіх. Після доповіді була дискусія. Д-р Мінченко є автором 29 наукових праць. Під кінець сходив нас відвідала представниця Суспільної опіки п. Боба, яка говорила про можливість здобуття додаткових грошей для бідніших емеритів, і п. Чайка, яка розказувала про знижку від оплати за газ, воду і електрику — вона працює в тій ділянці.

Сеньйори відбули кілька прогулянок, які організувала Оріся Лєницька. 12-го червня відвідали еміграційний музей на острові Елліс Айленд біля Нью Йорку, 22-го травня їздили оглянути величавий музей Дамбертона біля Вашингтону, у лєсистій долині Джорджтауну. Мультимільйонер Роберт Будс Біліс закупив в 1920 році цю велику посыліть з палатою, яку згодом перебудував і змодернізував для музею. Він і його дружина купували і колекціонували рідкісні і дорогі цінні експонати для цього музею. Там є численні твори із світу, твори оригінальних жителів Америки ще перед відкриттям її Колумбом, образи, скульптури, гобеліни, античні меблі. Увагу звертає колекція візантійська. Є там музична зала, в якій концертували Падеревський і Стравінський. В 1940 році родина Білісів перенеслася до меншого дому, а весь масток з музеєм і городами на 10 акрів передала до вжитку Гарвардському університетові. 8-го жовтня сеньйори їздили в гори Поконо на зустріч осінній природі.

На сходах Управи кожного місяця обговорювано пляни і працю Товариства, програму ширших сходів, влаштування імпрез, справу Суспільної опіки, якої головою є інж. О. Михайлюк, і разом із Союзом Українок в часі Різдва і Великодня організує і доставляє святочні дарунки бідним і хворим самотнім емеритам.

Запляновано влаштувати День Сеньйора і Свячене рівночасно. Дату буде подано пізніше. Нашим бажанням є, щоб ця імпреза вдалася якнайкраще. В цьому напрямі йдуть наші старання.

Ірина Райнер

Прощання і привітання на лєтовіщі в Нью Йорку

На лєтовіщі в Нью Йорку (зліва): д-р С. Ворох, І. Самійленко, М. Гришко, Л. Скорик, В. Батюк і Д. Самійленко.

Філадельфія (УІБ). — У вівторок, 17-го березня, делегація уряду УНР в ескізі Іваном Самійленком провозжала посланців президенту України Леонда Кравчука і членів Верховної Ради — Михайла Гришка і Ларису Скорик, які брали участь на Надзвичайній Сесії УН Ради в днях 14-го і 15-го березня.

На лєтовіщі ім. Кеннеді делегація уряду УНР, разом з проводом Української Постійної Місії при ООН привітала в той час прибулого з Києва постійного представника Української Місії в ООН Віктора Батюка. Голова Уряду УНР, разом з д-ром Степаном Ворохом, тепло привітав його з цим відповідальним призначенням, а Д. Самійленко вручила йому квіти привіту.

У відповідь на цю гостинну зустріч, В. Батюк широко дякував за слова привіту в надії на тісну співпрацю з українською діаспорою в його хоч і тяжкій, як він сказав, але захоплюючій праці. Після чого відбулася коротка, братня розмова.

Клівленд в поклоні героїням

Заходами Оє'єданого Комітету зорганізованого жіноцтва (США, ОЖОЧСУ і ЗХ) — 8-го березня ц.р. тут відзначено свят героїнь та 50-ліття героїчної смерти поетеси-патріотки Олени Тєлігі.

Привітна зала м. Патріарха Йосифа при тєрафії св. Покрова Пресв. Богородиці була заповнена громадянством Клівленду та околиці, що у великій мірі припинилося до успіху імпрези.

Слєдувала дєбайво укладена програма свята, яке відкрила Люба Мичковська (США).

Опісля виступив сиріпаль з України Богдан Субач — родом з Тернополя. Для автора цих рядків, як і для численних присутніх, виступ Б. Субача був особливо прємним. Цей надзвичайно талановитий скрипаль закінчив Київське музичне училище й Київську консерваторію.

Його майстерність проявилася, зокрема, у „Мелодії” комп. Глюка і „Гуморесці” Дворжака. Твори Чайковського „Сантїментальний вальс” і „Канцонетту” скрипаль відіграв технічно дуже добре, а композицію Шумана „Троймерай” передав слухачам із притаманною цюму творові ніжністю. Фортепіанний супровід був в руках Лїди Остапович, яка бездоганно виконала своє завдання.

У старанно опрацьованому святочному слові прелєгентка Софія Мєльник-Бура (ОЖОЧСУ) накреслила постать О. Тєлігі на тлі подій в Україні, зокрема у Києві, аж до 1942 року, коли жорстокий німецький окупант наказав її розстріляти за те, що вона пером і словом невтомно та без компромісу влєважилася захищати права поневоленого народу. Вагомість цих подій щодо історії нашої визвольної боротьби та окремї епізоди з життя О. Тєлігі й її одностудійськїм робітникам, прелєгентка представила дуже яскраві та вмілі.

На закінчення дівчат-члєнки 28-го Курєня Пластунко-юначок виконали сценічний монтаж із творів українських письменників п.з. „Українська жінка на тлі Києва” у постанові Ольги Кость. Ця точка, хоч і підготована за відносно короткий час, пройшла вдало і викликала у присутніх тривале враження. Тому пластункам Міші Захарій, Мєланії Комарянській, Тані, Рєнаті й Лїді Кость, Галі Мудрєй, Марті Палажій, Лїді Полатайко, Ларисі Полянській, Росколянці Топорович, Ларисі Штайнгєнє, як і мистецькому керівникові Олі Кость належить призначення і подяка за їхню працю.

На закінчення учасники свята та виконавці відспівали український національний гимн.

З.М.

ЛЕСЬ КУРБАС
у театральній діяльності, в оцінках сучасників, — документи

Гол. редактор: Валєріє РєВУЦЬКИЙ
Тєхнічний редактор — Осп ЗІНКєВІЧ

Українське Видавництво „Смолоскіп” ім. В. Симонєнка, Балтимор-Торонто, 1989, друком Украпрінт, Вудсток, Мєрилєнд, стор. 1026
Тєрєда обгортка, цїна 50.00 дол.

Мєшкєнци стєйту Нью Джєрзі зобов'язані доплатити до цїни 7% продажного податку. Можна набувати в книгарні „Свободи”.

Появилася на книжковому ринку
НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА

Любови Колєнєської

„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ”
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАПЮКА

Видавництво і друкарня „Свободи”, Нью Йорк — Джєрзі Сигі, 1988, стор. 256. Тєрєда обкладинка, цїна 15.00 дол. плєус 2.00 дол. за перєписку.

Можна набувати в книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Як виникла ідея поїхати в Україну агітувати за незалежність? Молоді канадські хлопці й дівчата, виховані батьками й українською громадою в патріотичному дусі, в цей переломний в історії нашої Батьківщини час стали думати: що ми можемо зробити? Адже настав долею дарований час. Якщо не діяти сьогодні, то коли?

Ще десь за рік до виборів члени молодіжної секції Канадського Товариства Прихильників Руху, яку очолював молодий горонтський бізнесмен Борис Вжесневський (тепер він голова відділу Товариства Торонтського осередку) зрозуміли, що ситуація в колишньому Советському Союзі складається так, що скоро може бути декларована незалежність України. Однак вони також знали, що Україна політично нестабільна. Якщо в західних і центральних областях свідомість простих народних мас вища, там демократи виступають перед народом частіше, більше правдивої літератури поширюється, то до східних регіонів це майже не доходить. Люди в південно-східних областях не знають своєї історії, а біжучі події про український визвольний рух партотрати подають так, що це лише викликає замішання й страх. Світ уже знав про Хорватію, криваві події якої виникли саме на грунті низького усвідомлення широкими масами подій, що відбуваються.

Так виникла ідея поширювати правдиву, патріотичну інформацію на сході. Чітких форм вона набрала пізніше. Спочатку рішили поїхати в „розвідку“. Влітку організували культурно-агітаційний похід „Дзвін“, його ініціаторами і найактивнішими учасниками були молоді прихильники Руху з Торонто. Всього у „Дзвоні-1991“ взяла участь 45 юнаків і дівчат з Канади, З'єднаних Стейтів, Франції і Польщі. За п'ять літніх тижнів в Україні молоді повинні були зрозуміти важливу річ: яка реальність для праці в тих умовах. Треба було позбутися романтики і підготувати себе до суворого польового життя.

Коли сталася спроба перекладу в Советському Союзі, учасники „Дзвону“ ще перебували в Україні. Це була добра школа, вона дала зрозуміти, що діяти треба негайно.

Повернувшись до Канади, Борис Вжесневський зібрав своїх „бійців“ і поділився задумом: створити агітаційний колектив, висадити „десантом“ в Луганську, Донецьку, Дніпропетровську, Запоріжжя, Миколаєві, Сумах, Харкові, Києві та Ужгороді і з допомогою листівок, реклами, афіш та телебачення дати людям правдиву інформацію, щоб вони могли правильно і свідомо зробити свій вибір.

Першочерговим завданням було встановити у Києві власну друкарню. Забігаючи наперед, скажемо, що за два місяці було віддруковано і роздано 2 мільйони 700 тисяч летючок та афіш українською і російською мовами (з огляду на те, що праця велася у зрусіфікованих регіонах, 75 відсотків летючок було надруковано російською мовою).

Від задуму до його втілення пішло два з половиною тижні. За цей час було визначено зміст памфлетів і летючок, багато з яких були написані відомим вченим Орестом Субтельним. Між молоддю розподілено обов'язки, хто чим займатиметься в Україні.

5-го жовтня перші учасники вилетіли до Києва. Одновременно з Амстердаму пішов багаж — дві друкарні — на ім'я Тараса Шевченка з адресою в Києві. (Ім'я Шевченка вживався як паролі весь час). Решта 14 осіб — студенти, молоді професіоналісти — прибули до столиці України 14-го жовтня. І робота закипіла.

Працювали з повним навантаженням і без зволікання. Успіх цієї акції забезпечили дві умови: ідейне нас-

авлення і висока дисципліна кожного учасника.

Всього поїхало 40 осіб, серед яких було восьмеро дівчат. Борис Вжесневський — керівник „Акту волі“, його організатор і ініціатор. Першими слід назвати дівчат за їхню мужність: Лариса Талпаш (Оттава) і Христина Лев (Нью Йорк) працювали у Донецькій області; Наталка Латишко-Вашук (Торонто) і Маріяка Лішак (Вашінгтон) — в Миколаївській області; Мотря Крамарчук і Олена Виницька (обидві з Торонто) — в Дніпропетровській; Рената Гронь — в Луганській; Лана Жила (Оттава) — в Києві. Хлопці також представляли різні міста Америки й Канади: Іван Антонів, Стефко Бандера, Маркіян Білинський, Зенко Вашук, Андрій Виницький, Роман Виницький, Ігор Власенко, Маркіян Гаврилюк, Степан Горлач, Тарас Гула, Данило Даревич, Роман Даревич, Гриць Дичок, Євген Дуваляк, Роман Жила, Євген Качмарський, Микола Колодка, Михайло Костюк, Андріян Лепкі, Михайло Лучків, Тарас Романишин, Славко Семчишин, Григорій Смолинець, Зенон Федорій, Аскольд Хемач, Тарас Снігура, Йосип Герлицький.

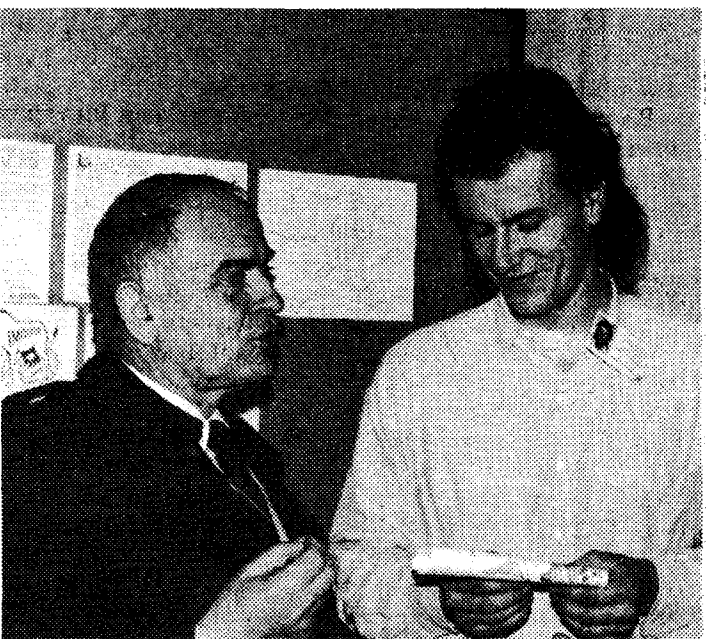
Рівно через тиждень приїшли до Охмачевця в кабінет, великий і розкішний, як театральна зала. Охмачевич заступив касети у свою японську телеапаратуру, дивиться, встає, ходить по кабінеті, косо глядя на телевізор. За другою рекламою закури.

Все, що він спромігся сказати, було „Молодці“. Тоді спитав:

— То коли ви хочете це запустити?

— Сьогодні, — сказав Борис.

Кожні півтори години одна із п'яти незвичних для України відеореєстрацій ішла в етер. Навіть під час чемпіонату Європи з футболу, коли до телевізора прикупили буквально всі, рекламу передавали три рази: перед початком, у перерві і в кінці. До українського телеглядача промовляли їхні земляки усіх прошарків насе-

Поет Дмитро Павличко (зліва) і Борис Вжесневський у друкарні „Активу волі“.

лення; і молоді батьки, і росяни, і вчені, і обдерті колгоспники, які відверто говорили, що за советської влади вони навіть на цигарки і куфайку не заробили, і тому, звичайно, голосували за незалежну Україну. В протигагу цим стрічками ішли відео про торонтських бізнесменів-українців у своїх крамницях, заповнених м'ясом, овочами, хлібом. Вони говорили, що колись були вигнані з рідних земель більшовицькою владою, або втекли від Сибіру, і що тільки у вільній демократичній державі людина може чесно доробитися і жити заможна. Кожна така реклама закінчувалася словами „Незалежній Україні — так!“

Організатором розповсюдження друкованої продукції був Євген Дуваляк. Його головна квартира була в Донецьку і звідти він „бачив“ куди, скільки і яку літературу слід посилати. Кожна область була розбита на окремі дільниці, закріплені за окремою групою.

Транспорт вимагав винахідливості. З Києва друковану продукцію розсилали поїздами. А на місцях (або в полі, як звикли висловлюватися хлопці) — що Бог посилає: місцеві автобуси, таксі, приватні автомобілі, навіть швидку медичну допомогу.

Гриць Дичок: — Місцеві активісти у Дніпропетровську сказали, що роздобудуть транспорт, мовляв, че-

БЕЗ БІЛИХ РУКАВИЧОК

СОРОК МОЛОДИХ ІДЕАЛІСТІВ З КАНАДИ Й АМЕРИКИ ЗАДУМАЛИ ВПЛИНУТИ НА ХІД РЕФЕРЕНДУМУ В УКРАЇНІ. ЯК ІМ ЦЕ ВДАЛОСЯ?

Ще раз повернемося до виборів і референдуму. Після того, як відгули-відсвяткували історичну перемогу, можна поговорити про деталі. Про ту працю, яка передувала 1-му грудня 1991 року.

Сьогоднішня наша розповідь про „Актив волі“ — сміливу акцію молодих канадців і американців, які „посміли“ втрутитися у справи держави, громадянами якої, згідно з паспортами, вони не є. Їх не назвеш „невідомими громадянами“, бо про них ще восени, напередодні виборів, писали „Торонто Стар“, „Глоб енд Мейл“, „Сан“ та інші англійські газети. Ми ж, українська преса, спізналися, заборгували. Тиме, тепер, з відстані побачивши і осмисливши зроблене ними, можемо і повинні розповісти більше. Бо за їхнім сміливим актом проглядається щось значно важливіше. А саме: з'явилася нова, свідомі і освічені генерація, яка спроможна стати на місці старших і віддаватися справі України з позицій теперішнього часу і вимог.

кай увечері. Стемніло, і до будинку, де ми жили, під'їжджає... „швидка допомога“. Лікар Микола (прізвища, на жаль, тепер не можемо пригадати) скомандував: „Сідайте!“ Ми залізли в авто із пачками афіш, їздили всю ніч і клеїли.

Стефко Бандера працював у редакції в Києві. Його називають найпрацьовитішим і безвідмовним членом групи. Він був в Україні від початку до кінця акції. Писав, коли треба, пильнував іншу роботу в редакції, але основним його обов'язком було відправляти пачки з друкованими матеріалами на залізничну станцію, домовлятися з провідниками і слідувати, чи все надійшло за адресою.

— Чи охоче бралися провідники перевозити летючки? — запитує Стефко?

— Більшість — так, — відповідає він. — Правда, дехто погоджувався за руб-

група працювали у найтяжчій частині регіону — в Миколаївській області. Туди вирішили перекинути найактивнішу групу. Основні складові полягали в тому, що люди (не тільки в Миколаївській, а й в усій Південно-Східній Україні) найбільше переймалися двома речами: економіка і насильна українізація. Багато хто ніколи не розмовляв українською мовою. На цьому і грали опозиційні сили, залякували: мовляв, не знаючи української мови, люди втратять працю, їх будуть переслідувати і т. д. На ці питання була проста, написана доступною мовою, помінялася з провідниками і слідувати, чи все надійшло за адресою.

— Як вас сприймали прості люди, чиновники, міліція? Чи були якісь провокації і небезпека?

Ромко Даревич: — Кожен мав свої пригоди. Якось в день свята Жовтневої революції, 7-го листопада, ми пішли агітувати. В Луганську, біля урядового будинку зібрався люди на мітинг. Ми підійшли ближче. Я проліз аж до якихось генералів, чи хто вони були, але мали дуже багато орденів на грудях. Я був один, мене почали чіпати: хто дозволив? Яке право на це маєш ти, громадянин іншої країни? Чому Бандера різав росіян? Всеяке питали. Одна жінка почала кричати: „Скільки тобі заплатили жиди за цю роботу?“ Я запитав у відповідь: „Скільки, ви думаєте, мені треба заплатити, щоб я стояв тут на вулиці, без рукавиць, мерз і роздавав летючки, якщо я можу гарно сидіти в Канаді?“ Генерал також кричав, що такі як я, різали людей на Західній Україні, обізвав мене „бандьорцем“, я обізвав його „сталіністом“ — на цьому ми і розійшлися.

Євген Дуваляк: — Часто такі „дискусії“ проводилися на базарному рівні: якщо сільсько-жовтий прапор — то бандерівець, якщо бандерівець — то різня. І це можна було спостерігати не тільки серед простих жінок, а й серед провідних людей. Я мав нагоду бути в Донецьку під час форуму депутатів з

півдня України. Колишні члени Компартії тих областей збиралися, щоб підняти ідею федерації чи автономних областей. Їхні побоювання були такі ж, як і тих простих людей, тільки висловлювалися вони іншими фразами. Так само звучав страх перед насильною українізацією, перед рухівцями із Заходу, Чорноволом. На жаль, часто причиною цього є місцеві демократи, які безцеремонно, грубо тлумачать дуже делікатні проблеми. На форумі піднімали питання: як ми можемо поєднати з Росією, з цілим Советським Союзом, якщо ми тісно пов'язані між собою економікою? Київ не мав відповіді, і партотрати грали на цьому. Ли-

Ярослав Семчишин серед колгоспників Миколаївської області.

ше в кінці місцеві демократи, зірвали форум, щоб на ньому не була вироблена резолюція.

Микола Колодка: — В Києві в редакції ми вивісили український і канадський прапори. Приходить директор фабрики і каже, що ми не повинні вивішувати сільсько-жовтий прапор. І це, уявляєте, в Києві! Якраз на той час надішов депутат Михайло Горинь. Він і пояснив директорові, що таке український прапор, що його затвердила Верховна Рада і що тут навіть нема про що сперечатися.

Славко Семчишин: — Або ще пригода в Миколаївській області. З двома активістами роз'їжджали ми по селах, зайшли до однієї школи, була якраз перерва, ми роздавали листівки, розвішували афіші, вчителі обступили нас і ми дуже цікаво розмовляли. Аж ось надходить директор школи і починає кричати: чому ми не спитали дозволу в нього, що дозволив агітувати, ось покличу міліцію! — і все в такому роді. Ми чемно стали вибачатися: справді повинні були б дозволу спитати, але, мовляв, скрізь нас так радо стрічали... Він — ні в яку, просто став нас виганяти. Тоді ми ніби ненавмисно сказали, що ми з Канади. Директор змінився на очач. Сам став нас перепрошувати, закликав до канцелярії ще й попросив залишити листівки, щоб він і вчитель їх роздавали. Інколи слова „Ми з Канади“ мали магічну силу.

— Як найбільше труднощі, чи найсильніші переживання були у вас в Україні? Євген Качмарський: — Ні побут, ні помешкання, ні транспорт, ні їжа. Найтяжче було дивитися щодня на ту країну, на те місто, на тих людей. Дивитися в ті очі, в яких не було надії. Бачити, що ті люди не знають, що з ними діється, що їх чекає. Це мене боліло щодня. Данило Даревич (брат Ромка): — В мене була „невдячна“ праця: відповідати за фінанси. Доводилось бути дуже економічним. З самого початку я „прославився“ так, що наді мною й досі жартують. Пішли купувати

квитки на поїзд з Донецька до Запоріжжя. Досі ми брали квитки в „спальний вагон“. А тут читаю, що в „общий“ вагон квитки найдешевші. Запропонував, всі зраділи — найдешевше! Купили. Потягли на платформу свої речі. А у нас їх — не підняти. Підходить поїзд, такий довгий, що кінця не видно. Ми думали, що наш 14-й вагон з кінця — потягли торби в кінець. А він виявився на початку. Потягли назад. А головне, виявилось, що в „общому“ місці для людей нема — напихаються скільки можуть. Не пройти, ні проступити. Ми тягли свої клунки через вікна. У вагоні задуха, бабусі сидять на клунках... Отакий у нас був „общий вагон“.

Ромко Даревич (невгамовний жартівник, він і працював з пригодами): — Я був просто безробітний, тому поїхав в Україну роздавати на холоди летючки. Борис заслав мене найдалше, в Луганськ, далі вже не

речі, він і ще один учасник „Дзвону“ і „Активу волі“ не хворіли, а так всі мали якісь проблеми, найчастіше нервові чи шлункові. Два холоні осінні місяці перед референдумом Степан Горлач ходив по селах Запорізької області, був на заводах, в установах, редакціях, школах, брав участь у мітингах. Ночував, де постелить, часто в автобусах, їв, де вдасться, бо, каже, приїдеш до ресторану чи якоїсь ідеальної пообідати, а там зачинено, у працівників „об'єд“. Під час походу із „Дзвонком“ С. Горлач привіз на рідну землю із Канади маленький росток дуба і посадив його перед Музеєм козацької слави на Хортиці в честь 100-ліття поселення українців у Канаді.

Степан Горлач: — Від першого дня нашого перебування ми відчували „недормне око“ КГБ — слід сказати, що в той час воно було досить активне. Хлопці з поганою підсорочкою

точно знали, що ми робимо і що ми будемо робити. Про села нас зустрічали привітно, також гарно приймає, також гарно приймає газети „Серп і молот“ в Мелітополі. Але варто було з'явитися на відкритому місці, серед натовпу, до вас підсилювали людей, які б конфронтували, затівали суперечки і нагадували, що ми втручаємося у внутрішні справи іншої країни. Так само, як писала газета „Известия“.

Московська газета „Известия“ з ноткою сарказму, але дуже виразно вказала, що група людей із Заходу намагається впливати на хід виборів у чужій країні, і ставила питання, чи законно це? Можливо, це робило свій вплив і на українську пресу. Місцеві газети писали про „десант“ із Заходу дуже скромно, обтічно, а часто просто промовчували. Але різких випадків не було.

Так, питання „втручання у внутрішні справи країни“ стояло ще в Торонто. Пригадує, я сама, будучи в списку кандидатів на поїздку з „Активом волі“, питала Бориса Вжесневського: а що, коли питання „втручання“ виникне гостро і стане на перешкоді справі? У відповідь була тверда віра і якась одержимість ідеалістичних, яких ніщо не спинить, коли ідея благородна. І, виявилось, ця віра перемогла. В Києві до Бориса в готель подзвонив перший секретар советського посольства, з яким він був добре знайомий ще з Канади. Спочатку говорив приємно, а тоді з ноткою застережен-

(Закінчення на стор. 7-й)

Наталка Вашук (права) розмовляє з жінками на ярмарку.

МАЄМО НА ПРОДАЖ

ЧУДОВІ КАРТОЧКИ

знамих українських мистців, видання „Хвилі Дністра“ з Київ-ленду, на вські оказії, по дуже приступним цінам.

Комплет — українських церков	12 різних карточок	— 6 дол.
ікон	12 різних карточок	— 8 дол.
вишивок	16 різних карточок	— 6 дол.
кавітів	16 різних карточок	— 9 дол.
народних мотивів	12 різних карточок	— 7 дол.

Можна набувати в книгарні Свободи.
Мешканці стеїту Нью Джерсі зобов'язані доплатити до ціни 7% продажного податку.

Пам'ятник у пошану поляглим

В українській дільниці міста Воррен, Миш., з ініціативи Українсько-Американських Ветеранів зародився задум побудови пам'ятника в пошану пам'яті всіх полеглих у всіх війнах, українсько-американським та українським воювачам. Участь у цьому задумі побудови пам'ятника беруть: Українсько-Американські Ветерани, Станиця ч. 101, Католицькі Воєнні Ветерани, Станиця ч. 645, Станиця Братства Першої Української Дивізії — Української Національної Армії, Об'єднання Колишніх Вояків Української Повстанської Армії і Товариство Колишніх Вояків Української Повстанської Армії.

Пам'ятник цей має бути побудований при головній дорозі Рашн. лицем до площі і церкви св. Йосафата, між будівлями Українського Культурного Центру і кредитівки „Будучність“ у місті Воррен.

У цьому комерційному і культурному ланцюгу при чий головній дорозі Рашн (крім уже згаданих структур) є Українське Село з житловими будинками, а у північному напрямку від Українського Культурного Центру є комерційний будинок, в ньому бюро кредитівки „Самопоміч“, яка є власником цього будинку і побічної площі, що чекає свого майбутнього. З боку будинку „Самопоміч“ виросла група нових мешканців будинків кондомініумів, у яких мешкають тільки українці.

Ще далі від кредитівки „Самопоміч“, через дорогу Рашн, є будинок Союзу Українок Америки. В додатку до цього масиву українська католицька церква св. Йосафата починає будову великої залі з окремими кім-

Так виглядатиме пам'ятник українським воювачам.

натами та гаражем на шкільній автобуси. Весь той релігійний, культурний і комерційний комплекс, оточений українськими мешканцями будинками, творить назву Українське Село.

Отож є гарна ідея, створено будівельний комплекс, є підняйдене місце під будову пам'ятника, виготовлений мистцем Іваном Яцивим і є також частина зібраних фондів. А. тепер, щоб почати і завершити цей шляхотний почин, усі згадані ветерани звертаються з гарячим проханням до великої жертвенної української громади метрополії Дітроїту про ласкаву моральну і матеріальну допомогу. Кошт побудови пам'ятника є передбачений приблизно на суму 30,000 дол.

В усіх справах, а також фінансових, належить звертатися до М. Огородника, тел.: (313) 366-4496, або до М. Вороновича тел.: (313) 751-8861.

Михайло Березовський

АНАЛІТИКИ ТА СПОСТЕРІГАЧІ політичних подій в ЗСА твердять, що дальші передвиборчі кампанії обидвох партій можуть бути дуже неприємними не тільки для виборців, але в першу чергу для самих кандидатів і їхніх родин. Зокрема працівники передвиборчої кампанії президента Джорджа Буша побоюються, що преса почне посилювати свою критику Президента та його закордонної і домашньої політики, а спеціально після того, як губернатор Білл Клінтон публічно нарікав, що засоби масової інформації не були справедливими, коли йдеться про його намагання стати кандидатом у президентських перед виборах.

Для вигоди читачів, які бажають писати листи до Білого Дому, чи до Державного департаменту ЗСА, подаємо адреси:

The President
The White House
Washington, D.C. 20500

Department of State
Mr. James Baker, Sec.
2201 C St. N.W.
Washington, D.C. 20520

Асоціація Українських Професіоналістів Бостону запрошує вас на

ВЕСНЯНИЙ БАЛЬ

з нагоди

НЕЗАЛЕЖНОСТІ

який відбудеться

в суботу, 9-го травня 1992 р.

о год. 8-й вечора

в готелі

Шератон Комендер
Кембрідж, Масс.

ОРКЕСТРА

ОДНОЧАСНІСТЬ

За інформаціями прошу звертатися до
Михайло Ковалик (617) 789-4974, Адріана Гордієнко (617) 787-4321

ПЕРША ПОЇЗДКА ДО НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ!

Фундація

Українського Вільного Університету, Інк.,
має приємність оголосити

дванадцять з черги поїздки до Європи на 1992 р.:

СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ по УКРАЇНІ

23-го червня — 10-го липня
18 днів

Київ, Львів, Івано-Франківськ, Тернопіль, Кам'янець-Подільський, Житомир, Вінниця, Карпати, Відень.

При бажанні, учасники поїздки матимуть змогу брати участь у Саїтовому З'їзді Українських Студентів, який відбудеться 24-26-го червня у Києві.

1895 ам. дол.

що включає лет, приміщення та подорож.

За дальшими інформаціями просимо телефонувати:

ЛІДА І ПЕТРО МАТІЯШЕК
(201) 790-1641

Без білих рукавичок

Закінчення зі стор. 6

ня пригадав Борисові, що він в чужій країні, і що займається недозволеною справою. На другий день був дзвінок до штабу Руху, спитали просто: чи ви знаєте такого Бориса Вжесневського, він у вас робить? Ще дуже хотілося їм дізнатися, чи нема, була, якоїсь тріщини між ними. Опозиційним силам так хотілося роздмухати ворожнечу.

— Чи не боялися тероризму, диверсії? — питає Бориса.

— Ми допускали і таке, особливо стосовно до друкарні. Досить було вивести з ладу друкарню, і наша робота спинилася б, всі зусилля були б марні. Тому ми постійно мали варту. Найняли за гроші 8 здорових озброєних хлопців, переважно з Харкова, які охороняли друкарню день і ніч, а також деякого з наших працівників і поза працю.

Між місцевими демократичними силами, Рухом і „Активом волі“ не було ніякого непорозуміння, а навпаки, була велика співпраця. Друкарня — це був той епіцентр, навколо якого крутилася справа. Місцеві друкарні, що й казати, не підготовлені ні технічно, ні організаційно до такої інтенсивної праці. Київські робітники, які працювали з канадцами, казали, що за два місяці вони зробили більше, ніж раніше за рік, і що вони навчилися, як треба працювати. У друкарні виконувалися замовлення Руху, багатьох інших комітетів і організацій, що працювали на референдум і вибори. Борисові Вжесневському і його людям так довіряли, що навіть замовили надрукувати поспівки до виборів за підписом членів Верховної Ради. В системі, де звикли нікому не довіряти, це багато про що говорить! Якщо треба було надрукувати щось терміново, зверталися до Б. Вжесневського. За два тижні до виборів Інститут соціології звернувся з проханням надрукувати опитник — в інших друкарнях їм обіцяли це зробити за два тижні, тобто акурат на вибори. Борис не відмовив, зробив за два дні, але з умовою: першим одержати результати опиту. Так вони першими дізналися, що 46 процентів людей не мають уявлення про українську валюту, також населення тривожило питання національних меншостей та „насилля українізації“. Штаб активу проаналізував, скільки таких людей, і де вони живуть. Негайно випустили телевізійні і газетні реклами. А також сотні тисяч маленьких карток „в руку“, в яких без зайвих слів пояснювали, як треба голосувати і за що.

Акція була успішною. Україна цього не забуде. Роботу „Активу волі“ високо оцінили Дмитро Павличко, Іван Драч, Михайло Горинь. В день Свята Державності Конгресс Українців Канади вручив молодим активістам спеціальне відзначення року. Однак питаюся Бориса:

— Якби трапилася нагода повторити акцію, чи робили б ви щось інакше? — Я, можливо, більше натискав би на наші організації тут, в Канаді, щоб іслати більше людей. В таких ключових моментах треба діяти більш рішучо й організовано. Якби нас було втричі, вдсятеро більше, скільки можна було б зробити! Напередодні виборів до нас зверталися люди старшого віку і просили бути спостерігачами при голосуванні. Добре було б мати спостерігачів не тільки у великих центрах, а й в сільських виборчих дільницях, де права людини так легко порушуються.

Наостанку торкаюся цієї делікатної теми, яка в кожного на устах — фінансування. Коли на одних громадських сходинах у Торонто, вже після швидко зареферендуму, Б. Вжесневському задали питання: „Які громадські організації надали фінансову допомогу на цю вартісну акцію?“ — у величезному залі запала тиша. Відповідь була: жодна! В перерві тих зборів розгорілися пристрасті: одні говорили, що він не повинен був признаватися, бо це мовляв, кидатиме на організації і провідників, інші логічно перепитували: а як він мав би відповісти?

Так, жодна організація не відгукнулася, хоч молоді зверталися за допомогою, знайомила з плямами поїздки, з яких і невідомо було ясно, які великі кошти дівчата покрили все своїми власними грошима та коштом своїх батьків. За кожною молодою людиною, яка працювала в Україні в незвичайних, часто небезпечних умовах, слідували серця їхніх батьків за океаном.

У діаспорі створено багато різних фондів для допомоги Україні. Це мільйони доларів, які збиралися десятиліттями. Є фонди, створені спеціально для „надзвичайного випадку в Україні“. Минулої осені вирішувалася доля України: бути чи не бути свободі. Який ще може бути надзвичайний випадок? Дай Боже іншого не мати, ми щасливі завершенням цієї історичної хвилини.

Молоді люди не просто відчували, що історична хвилина прийшла, вони відчували, що настав час діяти. В них, молодих і недосвідчених життям, вистарчили прозорливості, що і як треба робити, і вистачило сміливості на риск. Легше було б набрати два мішки громадських грошей і прийти до Києва за два тижні до референдуму без будь-якого чіткого плану. Значно складніше — поїхати в глинку, де і хліба до обіду легко не дістанеш, де із-за рогу в темноті можуть напасти і в кращому випадку вибити зуби. Ще тяжче — щодня жити серед знедолених, озлоблених людей, які легко і збрешуть, і ограбують.

Вони працювали для своєї духовної Батьківщини не в білих рукавичках, а по-чорному. Їх не показували на телевізорах, вони не виступали з трибун у столиці, не піднімали келихів шампанського за історичну перемогу у сяючих кришталах урядових залах. Вони навіть відео доброго не мали, бо, розсіяні по незорних степах Східної України, не мали змоги знімати. Правда, вони мають відео всіх реклам та лише деяких моментів праці. Його можна купити, тим самим зробивши фінансовий внесок у наступну поїздку „ідеалістів“, яка називатиметься „Корпус миру“. Ідея їй вже визріває в гарячих головах і благородних серцях молодих патріотів.

Раїса Галешко,
журналістка,
редактор журналу
„Всесміх“

Наймолодша українська поетеса Віка Івченко в Міннеаполісі

Завдяки заходам кількох родин та парафії церкви св. Юрія Переможця з настоятелем церкви о. М. Кудановичем, до яких приєдналася українська спільнота Твін Сітіс, пошастило спроводити на лікування Віку Івченко, вийнятою збіну молоденьку поетесу з Києва. У дитини, в наслідок чорнобильської катастрофи, порушена імунна система, і тому вона часто, тяжко і подовгу хворіє. Громада шире відзначила Марію Мурованій (MAM International Tours), яка з великими труднощами добилася негайного приїзду Віки з мамою до ЗСА і в значній мірі покрила подорожні видатки. Тут Віка перебуває під опікою д-ра М. Козака та д-ра Олександри Филипович, стараннями яких було забезпечено безкоштовне лікування в дитячому шпиталі.

Зустріли ми на летовищі худеньке, бліденьке, майже прозоре 11-річне дівчатко. Тихенька, стомлена далекою мандрівкою і незвичайністю нового оточення дитина тулилась до мами. Але за зовнішньою соромливістю криється неабиякий талант. Ще 1990 року в Києві у видавництва „Веселка“ вийшла перша збірка віршів Віки під назвою „У грудні після...“, а друга зовсім недавно, в 1991 році. В журналі „Нові Дні“ за лютий минулого року були надруковані вибрані вірші Віки. Вірші її глибоко, не подитячому, змістовні і майстерні. Як приклад подаємо останній, ще ніде не друкований вірш:

В. Івченко

лант. Ще 1990 року в Києві у видавництва „Веселка“ вийшла перша збірка віршів Віки під назвою „У грудні після...“, а друга зовсім недавно, в 1991 році. В журналі „Нові Дні“ за лютий минулого року були надруковані вибрані вірші Віки. Вірші її глибоко, не подитячому, змістовні і майстерні. Як приклад подаємо останній, ще ніде не друкований вірш:

ДОЛЯ

Україно моя засніжена,
запечалена колосковими!
Вітер рани твої залузує,
від Чорнобиля усяпковані.

Скільки горя зазнала і лиха ти!
І думки твої невеселі.
Знову щось заважає дихати
у просторії твоїй оселі.

Стали діти на тіні схожими,
ніби вже прилетіли з раю...
І з ікон очима Божими
сумно доля на них взирає.

27 лютого 1992 року.

Віка дуже полюбжа, щиро віруюча. Чорнобильські події мали великий вплив на її світогляд і тематику її поезій. Зникло грайливе, наївно-дитинне сприйняття довкілля. У віршах звучить майже влизькове „За всіх скажу“, але сказано все своїми словами, усе пережите і знане з власного досвіду. Вражають поєднані в цій маленькій істоті сила і глибина почуття та образність вислову. І раптом виникає питання: чи дівча вже втратило дитинство? На щастя,

цього не сталося. Віка тишиться новими іграшками, бавиться ляльками, залюбки шие для них одєжечки. А попри все спостерігає поведінку дорослих, оцінює оточення та події. Вона не просто віршує-римує, а висловлює свої думки і спостереження в художній формі.

Вірю, що в ЗСА Віку вилікують і в майбутнє України прийде визначний поет. Для цього є всі задатки.

Н. Булавицька

Українська...

(Закінчення зі стор. 2)

Підневільне животіння, безголоса, затиснений в горлі відчайдушний крик — позаду. Сьогодні українська музика виходить на світло денне. Захлявні колись то твори звучать не лише в Києві чи Львові, а досягають до Європи, Америки, Канади. Концерт „Нові українці“, що відбувся в Нью-Йоркському Лінкольн-Центрі, навесні 1987 року, поклав початок цьому процесові. За ним пішли інші — виконання українських творів — в Нью-Йорку, Ляс Вегасі, Вінніпегу, Чикаго, Клівленді, Едмонтоні, на фестивалях в Німеччині, Англії, Голландії, Швейцарії тощо. За кілька днів, концерт сучасної української музики вперше відбудеться у Бостоні — під егідою Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, у концертній залі музичної школи Лонгі, 27 Гарден вул., Кебм Ридж, Масс, в год. 8-й вечора в суботу, 17-го квітня 1992 року. Програма його складатиметься з камерних інструментальних та вокальних творів. Прозвучать: Соната №2 для фортепіано „Романтична музика“ Олега Киви (нар. 1947), „Сумна кантата“ тв. 39 для сопрано, перкусії, арфи та фортепіано на вірші Шевченка, Валентина Бібика (нар. 1940), „Пісн в стародавньому стилі“ для

фортепіано, Валентина Сильвестрова (нар. 1937), „Sonata piccola“ для скрипки та фортепіано Євгена Станковича (нар. 1942), Соната №2 для скрипки та фортепіано на Миколу Скорика (нар. 1938), „На забувай Елізі“ для фортепіано Леоніда Грабовського (нар. 1935), Nocturnal №6 Вірка Балея (нар. 1938), Соната №1 для віолончелі та фортепіано Івана Карабиця (нар. 1945) та Соната для скрипки та фортепіано тв. 19 Бориса Лятошинського (1895—1968).

В концерті беруть участь Олена Геймур (сопрано), Олена Осінчук, Микола Сук, Тетяна Дудочкіна, Єліса Стац, Тетяна Чекина та композитор Миколас Скорик (фортепіано), Олег Криглі, Голландія, Швейцарія тощо. За кілька днів, концерт сучасної української музики вперше відбудеться у Бостоні — під егідою Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, у концертній залі музичної школи Лонгі, 27 Гарден вул., Кебм Ридж, Масс, в год. 8-й вечора в суботу, 17-го квітня 1992 року. Програма його складатиметься з камерних інструментальних та вокальних творів. Прозвучать: Соната №2 для фортепіано „Романтична музика“ Олега Киви (нар. 1947), „Сумна кантата“ тв. 39 для сопрано, перкусії, арфи та фортепіано на вірші Шевченка, Валентина Бібика (нар. 1940), „Пісн в стародавньому стилі“ для

фортепіано, Валентина Сильвестрова (нар. 1937), „Sonata piccola“ для скрипки та фортепіано Євгена Станковича (нар. 1942), Соната №2 для скрипки та фортепіано на Миколу Скорика (нар. 1938), „На забувай Елізі“ для фортепіано Леоніда Грабовського (нар. 1935), Nocturnal №6 Вірка Балея (нар. 1938), Соната №1 для віолончелі та фортепіано Івана Карабиця (нар. 1945) та Соната для скрипки та фортепіано тв. 19 Бориса Лятошинського (1895—1968).

Теніс на „Тризубіці“

Перший в сезоні цього року український тенісовий турнір відбудеться в днях 2—3-го травня на кортах „Тризубіці“ в Горшам, Па. Господарем турніру буде Тенісовий Клуб при УСО „Тризуб“, а провадити ним буде тенісова ланка УСЦАК. Турнір відбудеться тільки в сингль і в жодній віковій групі, до якої зголоситься принайменше чотири учасники. Змагання

змагунки мусять бути українським родом, або одружені з українцями. Зголошуватися до турніру можна до вівторка 28-го квітня до Юрія Савчака, 7828 Frontenac S., Philadelphia, 19111; телефон (хата) (215) 745-9637 (праця) (215) 227-9426.

Початок змагань для дорослих — в суботу 2-го травня, о год. 9.30 вранці, а для юнаків і юначок — о год. 2-й по полудні.

У КИЄВІ З ДВОДЕННОЮ візитою перебував голова комісії ізраїльського Кнессету з питань безпеки та зовнішніх відносин Б. Елісар. Він займався питаннями, що стосуються відкриття ізраїльської амбасад в Києві, а також мав зустріч з жидівською громадою міста.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що по тяжкій недугі на 66-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий

МУЖ, ВІДЧИМ І БРАТ

бл. п.

ЯРОСЛАВ КУХТИН

ПАРСТАС відбувся в неділю, 12-го квітня 1992 р. у похоронному заведенні Насевича у Філадельфії, Па.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 13-го квітня о год. 10-й рано в церкві Благовіщення у Мелроуз Парк, Па., а похорон на цвинтар Гілсайд, Па.

Горем прибиті:

дружина — МАРИНА з дітьми
сестра — ОЛЬГА ЦАСИК з мужем РОМАНОМ
в Аргентині
сестрині — ЮРКО з дружиною АННОЮ
з дітьми в Аргентині
сестринка — ХРИСТЯ з мужем д-р АНДРІЕМ
РЕНЕ?
та ближчі і дальша родина на Україні і в ЗСА

Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АГРУ)

43 Midland Place, Newark, N.J. 07106
ділиться сумною вісткою з членами та громадянством, що в п'ятницю, 3-го квітня 1992 р. відійшла у вічність

бл. п.

ЮЛІЯ ДЕМЧУК

вдова по бл. п. Мирославі Демчукові, членка і активістка організації АГРУ.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 7-го квітня 1992 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в С. Банд Бруклу, Н. Дж.

Горем опечалені дочці Марії — виконавчому секретареві АГРУ і її ближчій і дальшій родині складаємо наші співчуття.

Жертводавцям на Фонд АГРУ — Допомога Україні замість квітів на могилу, що зложили 565 доларів — щире спасібі:

по 100 дол. — Катерина Гадзевич, Божена Ольшанська;
по 50 дол. — Марія Демчук, Наталка Лазірко-Фарелл;
по 25 дол. — Володимир Боднар, Марія і Богдан Полянські;
по 20 дол. — Євген Переїма, Таня Лисинецька, Галія Шевчук,
Зірка Бекесевич, Герміна Керда, Андрій Курилко, Одарка Полянська;
15 дол. — Т. І. М. Василік;
по 10 дол. — Олівія Папроцька, В. Барбадин, Олена Банасевич, Параскевія Маїборська, Надія Ратич;
по 5 дол. — Володимир Баргір, Марія і Дмитро Машера.

Разом 565 дол.

Виконавча Управа АГРУ

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в п'ятницю, 3-го квітня 1992 р. відійшов у вічність наш найдорожчий

МУЖ, БРАТ І ВУЙКО

бл. п. д-р

Олексій Гардецький

Народжений 25-го липня 1925 р. в Соколіці коло Косова, колишній підстаршина 1-ї УД УНА, професор економіки Вілламова Університету в Пенсильванії й активний член української громади.

ПАНАХИДУ відслужено в неділю, 5-го квітня 1992 р. о год. 6-й веч. в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 Іст Табор Рд. у Філадельфії, Па.

СПЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 6-го квітня 1992 р. в УКЦеркві Благовіщення Пречистої Діви Марії при Беллей Рд., а відтак на кладовищі св. Марії у Факс Чейс, Па.

В глибокому смутку:

дружина — ЄВГЕНІЯ
сестра — ІРИНА КУШМЕЛІН з мужем
ВАСИЛЕМ і дітьми ХРИСТИНОЮ і
ДАРІЄЮ з мужем ДЖОВЕМО ГОРДОН
і сином АНДРІЙКОМ
сестрині — ОЛЕКСІЙ ЦЕНКО з дружиною
МАРТОЮ і синами ЛЕСИКОМ і
АНДРІЙКОМ
та ближчі й дальша родина в Америці
і Канаді

Просимо про молитви за душу покійного.

Замість квітів на свіжу могилу просимо складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.

KOBZA INTERNATIONAL Corporation

СТАНДАРТНІ ХАРЧОВІ ПАЧКИ

ПАЧКА Х-01

1. М'ясні консерви - 1,5 кг
2. Ковбаса "Саламі" - 1,5 кг
3. Сир твердий - 1,5 кг
4. Сухе молоко - 2 кг
5. Риж - 5 кг
6. Гречка - 3 кг
7. Олія - 3 л
8. Кава розчинна - 210 г
9. Чай - 100 г

Ціна: \$89; 18 кг - 40 ф

ПАЧКА Х-02

1. Мука - 10 кг
2. Риж - 10 кг
3. Гречка - 5 кг
4. Макарони - 3 кг
5. Цукор - 5 кг
6. Олія - 3 л
7. Смалець - 1,5 кг
8. Горіхове масло - 1 кг
9. Сухе молоко - 1 кг
10. Кава розчинна - 210 гр
11. Аспірина - 100 шт

Ціна: \$98; 42 кг - 92 ф

ПАЧКА Х-03

1. Мука - 3 кг
2. Риж - 3 кг
3. Гречка - 5 кг
4. Манна крупа - 3 кг
5. Цукор - 5 кг
6. М'ясні консерви - 1,5 кг
7. Ковбаса "Саламі" - 1,5 кг
8. Сир твердий - 1 кг
9. Сухе молоко - 2 кг
10. Олія - 3 л
11. Маргарин - 1 кг
12. Помаранчевий сік - 2 л
13. Кава розчинна - 210 г
14. Чай - 100 г
15. Солодощі - 1 кг
16. Жувальна гума - 2 п.
17. Мультивітаміни - 100 шт

Ціна: \$99; 30 кг - 66 ф

ПАЧКА Х-04

1. Мука - 5 кг
2. Риж - 3 кг
3. Гречка - 3 кг
4. Макарони - 2 кг
5. Цукор - 3 кг
6. Олія - 3 л
7. Маргарин - 1 кг

Ціна: \$49; 20 кг - 44 ф

Продукти із 3-ї світової Європи
Достава в Україні протягом двох тижнів

Для замовлення звертайтеся до наших представників або висилайте чек на адресу:
KOBZA INTERNATIONAL Corporation
3253 Lakeshore Blvd. West
Toronto, Ontario, M8V 1M3
tel: (416) 253-9314, fax: 253-9515